

INRI ALGEROLI

N.º 215

ABRIL 1993

UN INTERÈS D'ALTURA

FINS AL

12%

T.A.E.*

SUPER COMPTE

BANCA MARCH

Informi's a qualsevol de les nostres oficines
o telefonant al 900-300 202

** Des de 500.000 Pts. les primeres 175.000 sense remunerar.
Remuneració segons trams. Exemples de T.A.E.: 1.000.000 Pts.: 5,62%;
10.000.000 Pts.: 9,82%; 50.000.000 Pts.: 12%*

Història d'una indiferència

El passat dimarts, dia 13, l'Associació Cultural ALGEBELÍ celebrà les seves Assemblees Generals Ordinària i Extraordinària, durant les quals s'aprovaren liquidacions, memòries, balanços econòmics i es nomenà el nou Consell Directiu que substituirà al que aquests dos darrers anys ha duit endavant la tasca d'editar el nostre periòdic. De tots aquests temes en tendreu complida informació a altres pàgines d'aquest número. No jutjarem tampoc la tasca del cessant Consell. Sorgit entre les persones que impulsaren la creació de l'Associació per garantir la publicació d'ALGEBELÍ, per sobre de circumstancials Consells de Redacció, ha complit el seu objectiu primordial i des d'aquestes línies volem expressar el nostre agraïment i reconeixement per la feina realitzada.

La nostra reflexió, no obstant, pretén manifestar una seriosa preocupació per la indiferència, manifestada amb la seva absència, de la pràctica totalitat dels socis-subscriptors de l'Associació. Poc va faltar perquè l'Assemblea no se celebràs al no haver-hi presents setze socis —mínim necessari—, quorum que s'aconseguí finalment amb comptagotes.

Aquest desinterès pot tenir una doble lectura. O la majoria de subscriptors estan d'acord amb la labor realitzada i amb la revista que s'està publicant i, en conseqüència, creuen innecessària la seva presència o estan en desacord però prefereixen expressar les seves crítiques i retrets a les discussions de cafè, en lloc de confrontar-les a l'indret més adequat: l'Assemblea General de l'Associació. I resolten el seu malestar amb reaccions infantils: esqueixar la revista o donar-se de baixa quan es publica alguna cosa que no és del seu gust. Ni la primera actitud ni la segona són recomenables. Ens agrada més la gent que polemilitza obertament i que lluita per defensar el seu punt de vista presentant alternatives, a ser possible des del mateix periòdic.

Tal volta, però, ens quedaríem amb una tercera interpretació: la majoria de la gent prefereix estar còmodament instal·lada al seu sofà familiar passejant-se pel ventall d'ofertes televisives abans de perdre (?) un parell d'hores a l'any polemilitzant sobre una modesta publicació que, mes a mes, està retratant i interpretant la vida local.

No perdem l'esperança, però, i seguirem treballant amb el mateix entusiasme, esperant que el periòdic que arribi a les vostres cases segueixi despertant passions i polèmiques, i contant les peripècies que ens ha tocat protagonitzar.

Enhorabona al nou Consell Directiu elegit, amb el qual esperam mantenir una fructífera i cordial col·laboració. I acabam amb el desig que l'Assemblea que ens reuneixi d'aquí a un any sigui molt més concorreguda i animada.

ALGEBELÍ
N.º 215

Abril
1993

Edita: Associació Cultural Algebelí
N.I.F. G-075124210
Carrer Joan Carles I, 44-1.er
Apartat de correus n.º 20

Director: Miquel Àngel Campaner Fornés. Consell de Redacció: Maria Cerdó Gregori, Catina Ballester Moragues, Antoni Moragues Picó, Margalida Ramis Fornés, Immaculada Roca Balaguer, Margalida Poquet Carbonell. Col·laboradores a aquest número: Francesc Aguiló, Margalida M. Forteza, Damià Payeras, Joana Fornés, Pau Mateu i Vives, Antònia ??, Sebastiana Sales, Toni Pereó, Martí Perxat, Juan José Ferrer, Bartomeu Martorell Bosch. Laboratori b/n: Arnau Vallespir i Olvido García.

Imprès en
paper reciclat

Al Sr. Director de Algebelí

Sr. Director, ruego tenga la amabilidad de publicar esta carta.

Como colaborador de esta revista en distintas etapas, suscriptor y lector le quiero exponer un tema, quizás un poco espinoso, pero exento de crítica negativa.

La mayoría de suscriptores-lectores se quejan de que casi todo el Algebelí está escrito en catalán.

Usted me dirá, ¿Y cómo sabes que hay gente quejosa?

Pués basta hacer un pequeño sondeo por el pueblo, pedir opinión o simplemente mirar la cantidad de bajas que habéis tenido este año pasado.

En defensa vuestra diré que cuando he querido publicar algo lo he hecho en castellano y no me han puesto ninguna pega, y yo no soy nadie para obligaros a escribir como no quereis.

El problema es que a las personas mayores de 35 años nos enseñaron a leer y escribir en castellano, incluso hablarlo en clase, de lo contrario algún maestro te daba con una regla en la mano. No es que defienda este método, pero por desgracia era así.

Pero, esas personas mayores de 35 años, son las que compran y leen Algebelí, a fin de cuentas, las que pagan.

La gente joven que podría leerlo, porque a ellos sí les han enseñado el catalán, pasan un poco y además prefieren gastarse el dinero en otras cosas que suscribirse a la revista; sino, cuenta cuántos jóvenes están dados de alta.

Con todo ello, no quiero que sirva de crítica negativa, porque sé el trabajo y sacrificio que os cuesta sacarlo cada mes.

Usted me puede decir, somos mallorquines y hablamos y escribimos en catalán que es nuestra lengua.

Perfecto. En Cataluña, cuna del catalanismo, sólo hay (que yo sepa) un periódico en lengua catalana (AVUI), todos los demás están es-

critos en castellano.

Por algo será, quizás es que los catalanes son muy ricos y comerciales y saben que su lengua no vende tanto y para que subsista una revista necesita suscriptores y vender mucho para no tener déficit a final de año.

Si le sirve de consuelo, tanto si escriben en catalán o castellano, yo seguiré suscrito como siempre a esta buena revista.

Un suscriptor

Guarderia Es Minyonet

Sr. Director de la revista Algebelí, agraiem de bon gust la publicació d'aquestes paraules:

ADÉU MINYONET

Carta dirigida al poble de Muro.

Apreciats veïns:

Hem pensat, qualque vegada, què passaria si a l'hora de construir un edifici no posassin gaire esment en fer els fonaments.

Probablement l'estructura no suportaria molt de pes i un dia o altre mostraria senyes de debilitat. Per això mateix és de gran importància començar l'educació dels nostres fills, en mans de persones qualificades, quan encara són petits.

Ara ens trobam que fins els tres anys, oficialment, no podem començar la seva formació, però i abans?

Els nins als seus primers anys de vida també necessiten atenció, ja que en aquests moments es poden iniciar unes pautes de comportament de vital importància pel seu desenvolupament posterior. Per tot això, no hem de quedar aturats en front de la desaparició de la Guarderia. Hem de fer tots un esforç perquè les nostres autoritats es preocupin un poc més dels que seran els ciutadans murers de demà.

Quan haguem aconseguit posar els fonaments ben forts estarem segurs que l'edifici no caurà. Arribats en aquest punt, només cal que esperem perquè ja ho deia el poeta:

"Todo el que aguarda sabe que la victoria es suya... aguarda sin partir y siempre espera..."

L'APA de la guarderia Es Minyonet lamenta el tancament definitiu de l'esmentada guarderia, i a la vegada vol fer públic el seu agraïment a Na Francisca i a N'Anita, per la seva dedicació als infants al llarg de tots aquests anys, i el reconeixement a la seva excel·lent feina.

La nostra gratitud per sempre.
Atentament

Membres del que fou l'APA de la guarderia Es Minyonet
Muro abril 199

**ES DONEN
CLASSES
DE REPÀS
DE CATALÀ
I D'EGB**

**INFORMACIÓ:
Tel. 537937**

¡Basta ya!

Estas palabras digo al fantasma que se dedica a ensuciar las entradas del pueblo con insultos y descalificaciones.

Primero, para escribir no cometas tantas faltas de ortografía, porque la gente forastera se pensará que en Muro somos un pueblo de catetos.

Segundo, ¿por qué no pintas tu fachada con estos escarabajos en vez de ensuciar la del vecino?

Tercero, hay otro método más limpio y elegante, lo que tengas que decir, escríbelo en Algebelí, no te costará pintura, ni dinero ni ma drugones.

Cuarto, si todo lo que dices es verdad, pues, denúncialo a la justicia y ésta que dicte sentencia, de lo contrario, cállate para siempre.

El más tonto del pueblo sabe tirar una piedra y esconder la mano (como haces tú), pero piensa que detrás de esta persona hay una familia y unos amigos a los que tam-

bién ofendes con tu literatura barata, mal intencionada y calumniosa.

En mi interior te veo como una persona de unos 50 a 55 años, casado, padre de familia, que no ha triunfado en la vida, resentido por el éxito de los demás y envidioso.

También creo que con tus mamotretos que tiras por las calles, intentas el acoso y derribo del alcalde, para que se canse y abandone el cargo y lo ocupe otro de tu agrado o partido.

Si te queda algo de materia gris en tu pequeño cerebro, piensa que fue elegido democráticamente por el pueblo y por mayoría aplastante, eso demuestra que esa mayoría no piensa como tú.

Reflexiona y aparca tus pinceles, que lo único que haces es descalificarte a ti mismo y ensuciar la buena imagen del pueblo de Muro.

Un socio

**AUTOSERVICIO
CA'NA FRANCISCA**

Calle Mayor, 62 • Tel. 537478
MURO - MALLORCA

**AUTOSERVICIO
CA'N BIEL**

Plaza Sant Martí, 5 • Tel. 537818
MURO - MALLORCA

Sessió Ordinària de dia 25 de febrer de 1993

A les nou del vespre, amb l'assistència de la totalitat dels regidors i presidida pel Sr. Balte, es va donar per iniciat l'acte amb el següent ordre del dia a tractar:

1.- Aprovació de l'acte anterior

Fou aprovada per unanimitat l'acte del dia 11 de febrer.

2.- Assabentar dels decrets dictats fins aleshores

3.- Informar als reunits de la sentència n.º 40 del Tribunal Superior de Justícia

El recurs havia estat imposat per l'entitat "Limpiezas de Mallorca" i el Sr. Onofre Plomer en contra de l'acord de la Sessió Plenària de dia 26 de febrer de 1990 que va adjudicar el servei de recollida i eliminació de fems en el terme municipal al Sr. José Alarcón. El Tribunal va desestimar els recursos imposats i va declarar que els actes administratius impugnats s'adeqüen a dret, i per tant, els va confirmar.

4.- Bases per a l'explotació de lots d'hamaques, ombrel·les i quioscs-bar

Els reunits, per unanimitat acorden:

Primer.- Aprovar les clàusules econòmico-administratives de la

subhasta per a l'explotació dels lots d'hamaques, ombrel·les i en el seu cas, d'un quiosc-bar a la Platja de Muro per a l'any 1993.

Segon.- Publicar la convocatòria en el BOCAIB i en un diari de la Comunitat.

5.- Bases d'explotació de les zones de llançament i d'embarcament d'artefactes flotants d'esplai i àrees aquàtiques de serveis nàutics

Es va convenir per unanimitat:

Primer.- Aprovar les clàusules econòmico-administratives de la subhasta per a l'explotació dels serveis de la platja, zones de llançament i embarcament d'artefactes flotants d'esplai i àrees aquàtiques de serveis nàutics, superfícies per a embarcadors de "golondrinas" i superfícies per a la venda de tiquets de serveis nàutics per a llanxes d'arrossegament.

Segon.- Publicar la convocatòria en el BOCAIB i en un diari de la Comunitat.

6.- Sol·licitud de subvenció per a les policies locals

Es va acordar:

Primer.- Sol·licitar a la Conselleria Adjunta a la Presidència que s'inclogui en el Pla Especial de Subvencions per a les Polícies Locals, l'adquisició de material destinat a l'equipament de la policia local de Muro per un import total de 1.684.944 ptes.

Segon.- Remetre aquest acord a la Conselleria Adjunta a la Presidència.

7.- Iniciació de tràmits per a la recepció de la urbanització "Las Gaviotas"

Per unanimitat es va acordar:

Primer.- Iniciar els tràmits de recepció de dita urbanització (SU-5).

Segon.- Aprovar inicialment l'Estudi de l'estat de les obres d'aquesta urbanització fet per l'enginyer Sr. Velasco i exposar-lo al públic durant un mes per a les possibles reclamacions.

Tercer.- Citar el promotor de "Técnicas y obras S.A." que es troba il·localitzable.

8.- Proposta de l'Alcaldia sobre el desè aniversari de l'aprovació de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears

Primer.- Adherir-se a la celebració del desè aniversari de l'aprovació de dit estatut.

Segon.- Manifestar el desig de la Corporació d'aconseguir majors quotes d'autogovern fins assolir el sostre competencial dins el marc establert en l'article 149 de la Constitució.

Tercer.- Comunicar el següent acord al Parlament de les Illes Balears.

9.- Precs i preguntes

No se'n va presentar cap.

Liquidat el pressupost de l'Ajuntament amb 164.356.821 ptes. de superàvit

L'Ajuntament, mitjançant Decret de l'Alcaldia, acaba d'aprovar la Liquidació del Pressupost de 1992, amb el següent resum numèric:

RESULTES D'INGRESSOS:

a) Existència en Caixa.....	91.814.980
b) Crèdits pendents de cobrament.....	145.851.024
Suma.....	237.666.004

RESULTES DE DESPESES:

Obligacions reconegudes i no satisfetes.....	73.309.183
Superàvit.....	164.356.821

Del Superàvit resultant, es destinaran 35.429.059 ptes. a finançar inversions pendents d'executar d'exercicis anteriors i fins un total de 82.942.777 ptes. a dotar modificacions de crèdit de les partides de despeses del pressupost vigent.

El total d'ingressos de l'exercici fou de 697.847.923 ptes., pel que l'existència a la Caixa de la Corporació a 31 de desembre era de 91.914.890 ptes.

Les fonts d'ingressos més importants de l'exercici tancat han estat les següents:

PRESSUPOSTS TANCATS:

— Subvenció de la Conselleria de Turisme per a la construcció de l'edifici d'equipaments de la Platja de Muro:	73.932.021
— Contribució Territorial Urbana de 1990:	18.252.298
— Impost sobre Construccions 1991:	13.572.350

PRESSUPOST CORRENT:

• Impost sobre Vehicls:	21.572.456
• Impost sobre Construccions:	50.368.247
• Recollida de fems:	20.305.859
• Subministrament d'aigua:	18.523.957
• Explotació	

de platges:	72.884.225
• Participació en els Tributs de l'Estat:	77.240.932
• Venda del solar de Las Gaviotas per a la construcció d'un hospital:.....	45.000.000
• Subvencions de la Comunitat Autònoma:	16.201.696

Pel que fa al Pressupost de Despeses, les partides més destacades foren les següents:

• Remuneracions del Personal:	146.250.378
• Construcció de l'edifici d'equipaments de la Platja de Muro:	125.122.847
• Contracte Recollida de Fems:	27.399.118
• Construcció del Poliesportiu (IV Fase):	23.309.167
• Festes Populars:	17.822.917
• Subvencions:	36.220.998
• Despeses financeres:.....	9.577.067

La liquidació del Pressupost de la Residència Reina Sofia dóna un dèficit de 345.336 ptes.

Es va aprovar, igualment, la Liquidació del Pressupost de l'Organisme Autònom Residència Reina Sofia, que es resumeix en les següents xifres:

RESULTES D'INGRESSOS:

a) Existència en Caixa.....	- 218.252
b) Crèdits pendents de cobrament.....	0
Suma	- 218.252

RESULTES DE DESPESES:

Obligacions reconegudes i no satisfetes.....	127.084
Dèficit.....	- 345.336

El total d'ingressos durant 1992 fou de 24.876.856 ptes. mentre que les despeses totalitzaren 25.095.108 ptes.

Es recaptaren 17.838.933 ptes. provinents de les quotes de residència i menjador i 5.780.000 ptes. com a transferències des del Pressupost de la Corporació.

Pel que es refereix a les despeses: 11.188.265 ptes. es destinaren a Remuneracions del Personal i 13.906.843 ptes. a la Compra de Béns Corrents i Serveis.

**Divendres, dia 14 de Maig,
a les 22 h.**

GINKAMA MUSICAL

Equip 4 persones

**Inscripcions:
CASA CONSISTORIAL**

**Organitza:
ASSOCIACIÓ
CULTURAL ALGEBELÍ**

**AJUNTAMENT DE
MURO**

Davant el tancament de la guardaria "Es Minyonet" es convoca Ple Extraordinari a l'Ajuntament

El passat 13 d'abril es va celebrar un Ple Extraordinari, per donar solució a la falta del servei de guarderia a Muro després del tancament de la guarderia Es Minyonet de titularitat privada, essent el teme en qüestió un dels punts electorals en la darrera campanya del partit que ara governa a l'Ajuntament.

Una postura fou l'adoptada pel regidor Josep Llinares, el qual proposà la instal·lació de la guarderia a les dependències de l'ex-quarter de guardia civil que varen esser habilitades per aquesta finalitat en el seu dia i a més que l'ajuntament contratàs el personal necessari. Per altra banda la postura presentada pel grup majoritari CDM concedint els locals de l'ex-quarter en ús privatiu per instal·lar-hi la guarderia infantil en concurs a qui millors serveis ofereixin partint d'unes condicions mínimes i amb uns criteris de

selecció.

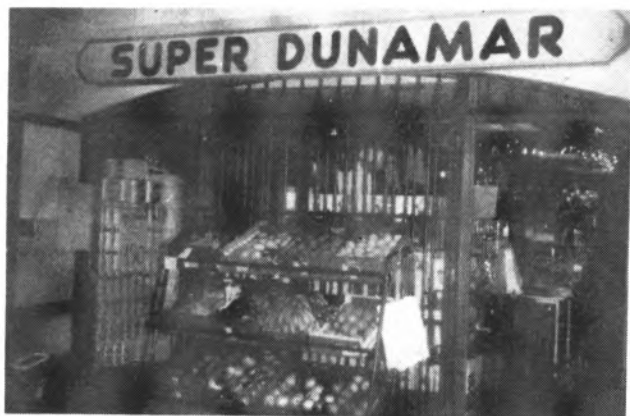
Va esser aprovada la segona opció amb un pleg de condicions per a la concessió dels locals i que estan a disposició dels interessats en les oficines administratives de l'Ajuntament.

La concessió s'otorgarà per un termini de 5 anys, i l'ajuntament es

farà càrrec de les obres necessàries per realitzar l'activitat de guarderia, de les despeses d'aigua, electricitat i calefacció i otorgarà una subvenció de 500.000 ptes. Les demés despeses necessàries per a l'activitat seran a càrrec de qui rebí l'adjudicació de la concessió.

SUPERMERCADO

DUNAMAR

SUCURSAL

**Antic Forn de CAN SEGURA
DE MURO**

DESPACHO DE PASTELERIA, BOLLERIA
Y PANADERIA

ACEPTAMOS ENCARGOS

**NUEVO SERVICIO DE
CARNICERIA Y CHARCUTERIA**

VEAN TAMBIEN NUESTRAS OFERTAS MENSUALES EN OTROS ARTICULOS

Paseo Colón, 176
Tel. 85 07 40

CAN PICAFORT

AGENCIA D'ASSEGURANCES

MORAGUES SASTRE

Tel. 53 82 44 - Fax 86 00 03
Juan Massanet, 52
07440 MURO (Mallorca)

Tel. 85 16 20
Paseo Colón, 4
07458 CA'N PICAFORT

TRANQUILS... TENC
L'ASSEGURANÇA D'EMBARCACIONS
DE MORAGUES-SASTRE

MARESPORT

L'ASSEGURANÇA PER A LA SEVA EMBARCACIÓ

QUE LI GARANTEIX:

- DANYS PROPIS
- RESPONSABILITAT CIVIL
- ACCIDENT DE LES PERSONES TRANSPORTADES
- ASSISTÈNCIA EN EL MAR
- ENFONSAMENT
- NAUFRAGI
- ROBATORI
- EXPLOSIÓ
- VARAMENT
- INCENDI
- DANYS DURANT EL TRANSPORT TERRESTRE

La Setmana Santa i les processons

La Setmana Santa, avui per avui per uns, significa recordar La Passió de Jesucrist que va morir a la Creu per redimir a la humanitat dels seus pecats, per altres significa un parell de dies de vacances per poder fer una escapadeta a part o banda adins o fora de Mallorca, per altres simplement que no hi ha escola, i per altres un poc de cada cosa, però una cosa que quasi ningú es perd són les processons de les quals hem volgut saber el què la gent pensa.

1.- Aquests darrers anys hi ha hagut un gran impuls en les processons de la Setmana Santa. ¿Creus que és a causa d'un sentiment religiós o d'una manifestació de tipus folklòric?

2.- S'han introduït nous elements com poden ser les "saetas" o les "dolorosas". Penses que la majoria de gent de Muro s'hi sent identificada o tot el contrari?

Pau
Mateu i Vives

1.- Crec que és propi del temps que vivim intentar conservar un determinat nombre de tradicions sense conservar necessàriament el marc religiós en què han nascut. La nostra cultura al llarg de la història s'ha articulada entorn del fet religiós, per tant el nostre calendari festiu i tradicional té sens dubte una matriu cristiana. Potser per això la minva del fet religiós en la vida col·lectiva no ha significat l'eliminació de les tradicions religioses, sinó una desrealignització de les mateixes tradicions que existeixen. Seguim fent festa per Sant Joan, tenim dinar de Nadal i juguetes pels Reis, feim carrosses per Sant Antoni, tenim fira per Sant

Francesc sense bestiar ni participació del món agrari (ara s'exposen cotxes, motos, etc.), i així podríem seguir amb molts d'altres exemples. Ens trobam, per tant, en un món de tradicions gastronòmico-festives (panades, crespells, rosaris, mones, coques, etc.) deserralades de la matriu religiosa de la qual havien nascut. Crec que seria dolent que la retirada del fet religiós ens dugués —i de fet ja hi som— a que les nostres tradicions es banalitzin, que es facin superficials, i que tendixin a morir o convertir-se en objecte de consum pels mils de foresters que ens visiten, substituint al mercat les nostres tradicions religioses.

2.- Si dic que no estic a favor de la banalització, superficialitat i mercadeig que es fa de les nostres tradicions religioses —i no religioses— molt més em subleva l'aculturació i substitució de les nostres tradicions per manifestacions culturals alienes a les nostres. I això, bàsicament, pel fet que aquests trets culturals no s'han articulats entorn del nostre fet col·lectiu religiós i de les nostres característiques que tenim com a poble diferent.

Jaime
Vanrell Mas

1.- Yo diría que de todo hay, y me explico. El número de penitentes participantes menores de edad en las Procesiones de Semana Santa en Muro es elevadísimo —casi el 80%—. En este sentido, me parece absurdo pensar que a los diez o doce años pretendamos encontrar, y cuando menos exigir culto, penitencia o hieraticidad en este colectivo.

Desde mi experiencia de veintisiete años asistiendo a estos eventos, y aludiendo a fenómenos de tipo folklórico que formula la pregunta, yo diría que se achaca el hecho de concurrir a estas celebraciones con el único pretexto de "disfrazarse" con un capirote y obsequiar caramelos y demás. Para ser sinceros,

esto existe y se hace.

En la etapa adolescente, resulta normal este tipo de actitud donde el pandillismo, alegría y ganas de vivir son bandera y señal de esta etapa de la vida, por otra parte por todos recorrida. Es pues, un cariz conocido y oscilante cuan mayor sea la Cofradía, aunque siempre controlable.

En otro orden de cosas, lo que identifica el folklorismo en las Procesiones, se enmarca en el rasgo de vestirse por, repito, "disfrazarse", gratificando el respectable con dulces y caramelos amparándose en el morbo y anonimato.

Personalmente, respeto muchas conductas y formas de conmemoración, aunque otras, ni las entiendo ni las comparto.

La Semana Santa es por definición la institución destinada a recordar culturalmente la Pasión de Cristo.

Tengo el orgullo de pertenecer a una Cofradía, en la cual conceptos que VOLUNTARIAMENTE no sean: penitencia, hieraticidad y culto, resultan banales, inútiles y baldíos. Así pues, que en Muro hay también sentimientos e impulsos religiosos (si se quiere por partes más o menos reducidas), ni me lo han contado, ni lo he soñado; existe y lo he visto. Podría contar multitud de anécdotas al respecto de Muro (Mallorca).

En definitiva, impulso motivado por sentimientos religiosos SI pero... ; manifestación de tipo folklórico NO pero...

2.- Rotundamente NO.

Seamos serios. La saeta es una modalidad del cante flamenco de motivo religioso, que además siquiera están muy definidos sus orígenes y vinculaciones a la Semana Santa. Por tanto el pretender identificar a un nativo malloquín con el Flamenco, me parece poco menos que hacer torear a un finlandés.

Creo que se respeta. Agradará o no; se entenderá o no; emocionará o no, pero repito creo se considera y valora como tal.

Antinomias y xenofobias al respecto, me parecen aquí —Muro— y

ahora lerdo y absurdo.

A mí personalmente el flamenco ni me gusta, ni lo entiendo, y muchos menos me identifico; pero reconozco que escuchar un cante de esa índole marchando junto al Paso Penitencial portado por costaleros, francamente me impresiona.

En cuanto a la figura de las "Dolorosas", es algo que supongo tiene su origen en su significado mortuario, aunque desconozco su transformación en Cofradía de Semana Santa.

En cualquier caso es una forma más de participación, aunque salvo escasas excepciones no de penitencia. Lo respeto.

Tampoco creo, la gente de Muro se sienta identificada.

Maria Ordines Ferriol

1.- Crec que l'impuls és degut a un grup de gent que va voler reprendre aquesta tradició dels nostres avantpassats.

Ara bé, hi ha gent que hi participa per promesa o per una penitència, en canvi n'hi ha molts d'altres

que hi van per participar en un acte popular, deixant de banda el sentiment religiós que li pertany a aquest esdeveniment.

2.- Jo crec que a les Doloroses, molta gent pensa que hi van per presumir, quan realment hi van per una creença i devoció a la Mare de Déu. També pens que les joves de Muro s'hi haurien d'afegir enlloc d'organitzar quintades per fer disbars, amb això no vull dir que no puguin fer les dues coses, malgrat una sia per divertir-se i l'altra per demostrar que tenen edat per comportar-se com a persones adultes i amb sentiments nobles.

Quant a les "saetas" jo pens que si agrada a la gent i es canten amb sentiment, no hi tenc res a al·legar.

Pere

Fiol i Tornila

1.- Aquest terreny és molt complexe i el dilema que proposau és massa simplista. Proposat així la resposta, per simplista, no podrà dir res, perquè dins aquesta reacció folklòrica hi ha una forta dosi de sentiment religiós, és el que diem "religiositat popular" ¿fruit d'una vivència religiosa? Evidentment que no, però si fruit d'un sentiment religiós difús, si vols, però sentiment religiós. Llàstima que els qui aquests dies el deixen manifestar-se, ifins i tot molts que fan feina de valent durant dies i setmanes, no mirin també que aquests sentiments arrelin i caminin cap a un convenciment més profund, cap a una trobada personal amb Jesús que és

el nostre Mestre i que ens salva.

Si vos hi fixau, aquest fenomen ha florit a tot arreu de Mallorca. Potser hi hagi més factors a valorar a més del religiós. El factor poble, per exemple. De fet són moltíssimes les famílies del poble que d'una manera o altra hi participen. Crec que seria bo que les Confraries no només actuassin en Setmana Santa, pens que hi ha moltes altres activitats cíviques i religioses, que com Confraria, podrien mirar de fer. No simplifiquem les coses. La persona humana és molt complexe. Gairebé us diré que és com l'aigua que no es dóna en estat pur, i la que està en aquest estat no és prenedora.

2.- Aquí hi ha un error molt gros d'objectiu. També hi ha qui ha posat els ulls calquen amb un mimetisme que demostra molt bé el nivell humà i cultural de certes persones. Fins i tot hi ha qualche persona d'altres països que pontifiquen referent a com es fan o s'haurien de fer les coses "porque en mi tierra". Més banales són qui les escolten. Aquests Doctors s'han equivocat de Càtedra, però mentre tenguin qui les escoltin... Crec que si aquí hi ha qualche persona d'altres països que vulgui fer una manifestació d'aquest tipus, mentre no dificulti la marxa de la cosa, i com a cosa d'un altre món, endavant.

Les "dolorosas" vos diré que a Mallorca les "Mares Cristianes", Associació que hi havia a tots els pobles de Mallorca, acompanyaven Maria en el seu dolor, com acompanyaven les altres mares del poble si passaven per aquest tràgol, d'això a que s'hagen de vestir d'andaluses... això ja són figures d'un altre sostre. Crec que el vestit de dol de la dona mallorquina és tan digne com el de cap altre lloc del món, perquè no treure el nostre? Record que a més de les "Mares Cristianes" hi havia sempre les "tres Maries" que vestides de dol acompanyaven la dolorosa el dijous i el divendres sants i vestides de festa acompanyaven Maria el dia de Pasqua.

Potser el doi hagi estat la manca de referències nostres quan ha sorgit el despertar de la religiositat

popular entorn de la nostra setmana santa. Doi que pens podria ser subsanable, però fill d'una generació desarrelada de la nostra cultura, plena de bona voluntat i massa creguda que qualsevol cosa que arribi de fora és millor del que hi ha aquí. Basta veure quin noms o títols tenen certes Confraries. Pensau que al nostre Convent de Muro sempre hi ha hagut una capella dedicada a la Mare de Déu de la Soledat. Els frares mínims han estat els grans propagadors en l'Església i a Mallorca tenim la barriada de La Soledat a causa la presència d'aquests homes per allà. I a Muro han anat a copiar aquest nom ves a saber d'on, quan el tenien davant els ulls i no el coneixien. A Mallorca no tenim cap "Virgen". Tenim moltes "Mare de Déu". Altres països tenen altres noms, com tampoc tenim "Cristo", sinó "Sant Crist"... Potser podríem revisar tot un grapat de coses perquè si volem que aquestes coses arrelin les hem de sembrar en la terra que som, sinó les hi sembran seran fruita passatgera que durarà mentre duri l'empenta del cacic de torn o del qui fa de ferrer.

**Immaculada
Picó Aguiló**

1.- Respecte a aquests darrers anys, la participació del poble a les processons de la Setmana Santa ha estat massiva, sobretot per part del jovent.

Personalment crec que aquest esdeveniment es deu més a un tradicionalisme popular que a un aspecte religiós, a un voler participar

d'uns actes festius i tradicionals.

Crec que si les processons no fossin de caire religiós tendrien la mateixa participació.

2.- Pens que les Doloroses es poden entendre com una part més de la processó ja que, en realitat, representen la gent que plorava a Jesús mort (Verge Maria i amics més propers).

Quant a les "saetas", crec que és un component estrany a la cultura baleàrica.

BAR OLIMPIC

ESPECIALITAT EN TAPES
VARIADES I BERENARS

Plaça Sant Martí, 3
Tel. 537717
MURO

Sant Vicenç

Complint la tradició, gran part dels murers anaren a Sant Vicenç el dilluns de Pasqua.

El camí ple de gent que anava i venia deixava entreveure un ambient de festa. Els més matiners arribaren abans de missa i qualcun ho va fer quan ja havien tirat l'arròs. Però poca gent esvolgué perdre la bulla, i si no, que ho demanin a la tercera edat, que ens va fer una demostració de la nova coreografia del ball "Las Palomas". Per als intants, i no tan infants, els Cucorba, després del cafè, jotes i boleros.

I com que per demanar no quedam, una visita a Sant Vicenç era obligada, perquè ens doni un bon estiu i qualche cosa més.

VIATGES
MASSANELLA, S.A.
AGENCIA DE VIATGES GRUP-A

Bisbe Albertí, 15
Tel. 860411

07440 MURO

*Demani pressupost sense compromís
per a qualsevol altre viatge*

BRASIL

RIO JANEIRO / SALVADOR DE BAHIA
9 dies - Des de 99.000 ptes
SALVADOR DE BAHIA
9 dies - Des de 69.000 ptes.

CUBA

8 dies - Des de 98.900 ptes.

STO. DOMINGO

9 dies - Des de 89.500 ptes.

CANCUN

9 dies - Des de 99.000 ptes.

TENERIFE

Sortida des de Palma
4 Dies - Per 30.600 ptes.
11 Dies - Per 37.900 ptes.

MENORCA

CIUTADELLA
FESTES SANT JOAN
Sortida dia 23-6 i tornada
dia 25-6 + Aparthotel
Per 9.400 ptes

Sant Francesc 93

Un any més, puntual a la cita amb la primavera, la fira de Sant Francesc ha fet viure al poble de Muro uns dies de bulla i ambient de festa popular.

Tres dies amb actes programats per quasi tots els gusts. Encetaren la festa els més petits amb la funció de teresetes a càrrec del grup S'Estornell, que va fer passar una estona molt divertida als assistents.

La Coral Miquel Tortell va celebrar el 250 anys de la mort del P. Fr. Miquel Poquet i li va dedicar els nous goigs a Sant Francesc de Paula. Els assistents gaudiren, com sempre que canta, d'una interpretació musical excel·lent.

Enguany hi havia programades dues exposicions, una a la Casa de Cultura a càrrec de n'Antònia Fleixas i l'altra al Teatre Municipal a càrrec del pintor murer Antoni Moragues i Antoni Fernández.

El Claustre del Convent va recollir la Sisena Mostra d'Artesania i els treballs realitzats pel Taller de Brodats i Punts i Taller de Pintura (Aula d'Adults) del curs 92-93.

El dissabte la ballada de jotes i boleros va reunir molta de gent. Cinc grups, del millor de l'illa, mostraren les excel·lències del ball mallorquí ben fet.

La nit es va fer freda i la baixada del conill va esser vista i no vista: al primer intent, conill avall.

Els més matiners del diumenge pogueren passejar i veure la mostra local de bestiar, cans i maquinària agrícola i industrial, i si varen anar vius pogueren menjar frit. Quin abús! pareix que no hem menjat res mai.

La resta del dia va esser passejar pels carrers de la fira i anar a l'ofici.

Va tancar la festa la funció de teatre a càrrec de l'Agrupació Artística Murera, de la qual infor-

mam a part.

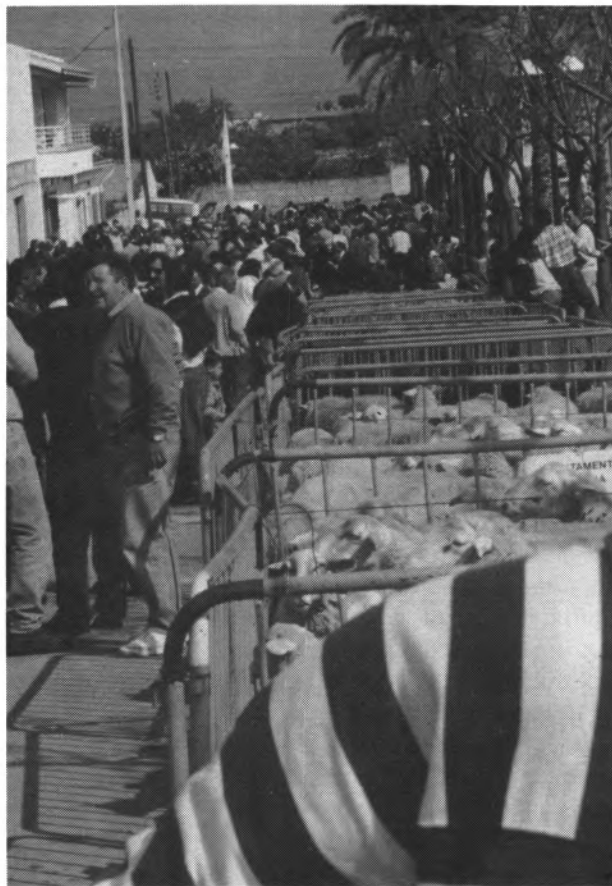
Hem de destacar la presència de les autoritats encapçalades per l'Honorable Gabriel Cañellas, la bona organització circulatoria que enguany sí va esser efectiva, la bona feina feta pels components de Ràdio Albuhaire, que fent un pro-

grama especial varen animar el matí de Sant Francesc i en definitiva, la bona acollida popular que té aquesta festa dins el poble de Muro.

Enhorabona a tothom i fins l'any que ve.

EXPOSICIÓ TALLER DE BRODATS

PLAÇA SANTA CATALINA THOMÀS

Exposicions

Nombrosos varen esser els actes que es feren amb motiu de les festes de Sant Francesc i molta fou la gent que visità les diverses exposicions, entre elles la d'Antònia Fleixas a la Casa de Cultura, on a més de les seves escultures, poguérem veure nombrosos quadres, qualcun amb temàtiques molt conegudes per nosaltres de reconcs del nostre poble.

Al Teatre Municipal, l'exposició del murer Toni Moragues "Petro", destacà pels bodegons i el domini dels colors terrosos i blaus, que s'exposaren conjuntament amb l'obra paisatgística i de marines d'en Toni Fernández.

Un poc de tot en aquesta festa que pareix que cada vegada va a més.

ANTÒNIA FLEIXAS

TEATRE MUNICIPAL
ANTONI MORAGUES
ANTONI FERNANDEZ

Ballada de Sant Francesc

Con ja és costum al programa d'esdeveniments a celebrar durant la fira que dedicam a Sant Francesc, el dissabte capvespre, el grup Revetla d'Algebelí va organitzar una ballada popular, on, com cada any, tots els qui volgueren, tingueren l'ocasió de ballar als sons de la música d'aquest grup que molt encertadament feu un repàs al repertori popular mallorquí.

Revetla d'Algebelí fou l'encarregada d'obrir la festa, i aprofitaren l'avinentsa per oferir-nos una variada mostra de jotes i boleros, tan típics i imprescindibles dins el folklore murer.

Seguidament, l'Escola de Ball de Bunyola i Aires Sollerics ens dugueren els sons i balls més representatius de la muntanya, molt més airosos i ràpids que els del pla.

Un estol de sonadors del Llevant ens feren gaudir d'un gra-

pat de mateixes i copeos tan arrellats en aquesta zona de la geografia mallorquina que, com ningú, ells saben interpretar de cor. I per acabar la vetllada, quan la fosca ja havia fet acte de presència, l'Escola de Ball de Campanet va tancar l'acte amb els seus balls.

Varen ser molts els qui no es perderen l'ocasió per estirar les cames, sobretot la gent de l'Escola de Ball de Muro, que com es va poder veure, durant l'hivern no han perdut el temps i han fet nombrosos avanços. Esperem que això segueixi cada any i que el ball popular sigui viu dins el nostre poble.

SERIGRAFIA

ESTAMPACION TEXTIL

- CAMISETAS PUBLICIDAD
- EQUIPAJES DEPORTIVOS
- SUDADERAS
- GORRAS
- POLOS

VENTA AL POR MAYOR

ROTULACION POR ORDENADOR

- FURGONETAS
- ESCAPARATES
- LETREROS LUMINOSOS
- PANCARTAS
- CARTELES
- TOLDOS
- EMBARCACIONES
- LETRAS ADHESIVAS

JOAN CARLES I, 36 - TEL. FAX: 537220 - MURO (MALLORCA)

La Vídua Consolada

Els passats dies 11 i 18 d'abril, l'Agrupació Artística Murera va posar en escena l'obra original de Martí Mayol i Moragues, dirigida pel murer Francesc Picó i Aguiló, titulada "La Vídua Consolada".

La representació d'aquesta obra va esser la culminació de l'esforç i el sacrifici que durant molts de mesos 15 persones, de totes les edats, realitzaren amb un considerat èxit.

En el repartiment de papers, cal destacar la presència de persones que per primera vegada varen tenir la valentia d'enfrontar-se a un públic crític i exigent, com és el murer. Aquestes persones són Antònia Seguí, Catalina Pons, Francesc Forteza i Biel Moragues, encara que aquest darrer l'ofici d'artista (fins ara ocult) li vengui de família, ja que el seu pare Antoni Moragues ja fa molts anys que és membre de l'Agrupació Artística Murera.

No és de menys importància l'actuació de gent que ja està avasada a sortir en escena, com són: Antoni Serra, Joan Moragues, Joana Segura, Margalida Vives, Francesca Ramis, Joana Vallespir, Luís Sánchez i en Francesc Forteza Jr. que essent el més jove del grup, amb 14 anys, ja ha participat en algunes obres d'anys anteriors.

La representació de l'obra va esser un èxit, i el públic —cal dir-ho— es comportà molt bé, va aplaudir després de cada una de les actuacions i al final de cada acte.

L'obra "La Vídua Consolada" va esser representada per l'Agrupació a Andratx i també a Alcúdia.

Finalment, hem de donar l'enhorabona, una vegada més, i com cada any, a aquesta agrupació, per una feina tan agradable i entretinguda com és la de representar una obra de teatre, i endemés un dia tan assenyalat com és el dia de Pasqua. Molts d'anys!

Margalida M. Forteza

SE VENDE
SOLAR
175 M.²

INFORMES:
Obispo Massanet, 7
Tel. 89 25 86
MURO

Funció de Teresetes a la Biblioteca

El grup S'Estornell va oferir el seu espectacle "Rondalles i Cançons" en un acte organitzat amb la col.laboració del Centre Coordinador de Biblioteques.

Consideracions crítiques entorn a la Fira de Sant Francesc

Una fira consolidada com és la de Sant Francesc no pot admetre qualsevol tipus d'expositors al claustre on hi ha una mostra d'artesanania. Amb això es corre el perill que surti una fira descafeïnada, a més de perdre el seu caràcter original.

Creim que la fira hauria de tenir un caràcter de revalorització dels productes agrícoles i artesanals propis de Mallorca. Es podria potenciar la mostra d'artesanania i indústria murera o també els nostres productes mallorquins propis de qualsevol comarca, per exemple la Serra de Tramuntana, així com també incloure degustacions de productes típics.

Essent Muro un poble agrícola, encara que de cada vegada menys, no estaria de més que l'agricultura ecològica hi fos present amb una mostra dels productes ecològics del camp mallorquí.

Per altra banda, els estants que hi havia l'any passat al carrer Llibertat varen animar molt la festa, sobretot aquest carrer. Creim que, amb un poc d'imaginació, els murers (botiguers, industrials...) podrien fer una cosa semblant amb un cost econòmic relativament baix.

Gairebé la fira s'ha convertit en una mostra del sector de l'automò-

vil, que no està malament si també potenciam altres coses amb més identitat pròpia. Si la fira de Muro no en té cap signe, d'identitat, podem pensar que tant pot ser nostra com de qualsevol altre poble de Mallorca. Creim que hi ha poca sensibilitat i que no s'ha d'omplir per omplir, que és el que es fa darrerament.

I ja per acabar, pensam que és normal que un poble de Mallorca que organitza una fira simbolitzi la

seva identitat al manco amb la seva bandera. El que no és normal i bastant penós és que una persona passegi per Muro i pensi que es troba a França, Gran Bretanya, Dinamarca... Ja sabem que som europeus però ben segur que abans som mallorquins i que de cap manera ens identifiquem amb les banderes d'aquests altres països europeus.

CONSELL DE REDACCIÓ

piscina — parque infantil

Ctra. Sta. Margarita - Ca'n Picafort, km. 2,5
Tel. 52 37 11

**BODAS
COMUNIONES
CONVENCIONES**

**CENA
CON BAILE Y
ESPECTACULOS...**

Pregó de Setmana Santa 1993

Pronunciat per Jordi Vallespir i Soler, professor de la UIB

Religiositat Popular i Llenguatge - Referències a la Quaresma i a la Setmana Santa en la literatura oral

Senyores, senyors, amics benivoluts, bon vespre.

Abans de tot voldria agrair l'atenció que el poble de Muro ha tengut, mitjançant un dels vostres representants a l'Ajuntament, de convidar-me a pregonar la Setmana Santa. Es tracta, a més, d'un agraïment doble: per una part, pel fet de poder-me retrobar amb el poble on vaig néixer i vaig viure els primers anys de la meua infantesa i, per altra, perquè se m'oferia l'oportunitat d'estrenar-me en pregonar una Setmana Santa i el fet d'una estrena, de qualsevol estrena, sempre fa il·lusió.

Passada, però, l'emoció de la convidada, començaren les preocupacions per tal de trobar un tema que, repectant la sobrietat d'aquests dies, ens fes passar una estona entretinguda. Era prou evident que no se'm convidava per fer un sermó, per recomanar dijuni i abstinència als creients ni per incitar a l'oració i a la penitència. En aquest cas hauria estat del tot recomanable que se cercàs un coremer.

Davant l'ample ventall de possibilitats —parla del que vulguis, se'm digué— vaig pensar que podia ser interessant tractar algun aspecte de la Setmana Santa des d'una perspectiva tradicional, des d'un caire popular.

Durant la Setmana Santa, també anomenada "setmana dels dos diumenges", ja que ve delimitada pel Diumenge de Rams i el de Pasqua de Resurrecció, s'esdevenen múltiples episodis que han tingut una forta resonància en la consciència popular i han propiciat diverses tradicions i costums, alguns d'ells encara ben arrelats en molts d'indrets de la nostra geografia.

Les quaranta hores —exposició de la Sagrada Hòstia en memòria del temps que el cos de Crist va estar al sepulcre—, la sentència de Ponç Pilat

—lectura solemne o cantada de la sentència abans d'iniciar el Via Crucis—, la capta de les flors o de les figues seques, segons el pobles, el fas —cant de les matines del Dimecres, Dijous i Divendres Sant—, el salpàs —benedicció de les cases amb l'aigua de la Font Nova—, el rellogte de Crist —relat dels sofriments de Crist que indica, amb precisió cronològica, les hores en què esdevingueren els diferents episodis—, etc. són alguns d'aquests costums que podríem rememorar.

Després de reflexionar-hi, però, em va atreure més la idea de tractar el tema de la religiositat del llenguatge popular, més senzill al primer cop d'ull, però de tanta o més transcendència en la vida quotidiana de la gent dels pobles.

La religiositat dels nostres avantpassats era tan viva i tan forta que amarava totes les manifestacions de la seva existència. Una de les millors mostres la tenim en l'art oral o literatura popular oral: llegendes, cançons, rondalles, gloses, refranys i frases fetes. En cadascun d'aquests àmbits de la literatura popular oral podem constatar la vertadera simbiosi entre la religió i el llenguatge.

La parla col·loquial està farcida de connotacions religioses. Encara avui és freqüent sentir aquesta fórmula d'escomesa a la nostra pagesia: Qui hi ha en casa? Déu i noltros, o aquesta altra: Ave Maria puríssima. Sens pecat concebuda.

Són moltes les locucions o frases fetes emprades pel poble on hi ha inclòs algun vocable religiós o al·lusiú a personatges bíblics que, metafòricament, serveix per donar més èmfasi a la idea, concepte o explicació que es vol expressar o comunicar:

Són nombroses, igualment, les invocacions dirigides als sants en qual-

sevol moment del dia o en haver d'entrellistir alguna feina perquè surti ben encertada:

Moltes d'aquestes invocacions se solien dir, acompanyades d'un pare-nostre, després de passar el rosari i es dirigien a Déu, la Verge i als diferents sants segons la malaltia o desgràcia que es pretenia guarir o evitar:

Podríem recordar, igualment, molts de refranys que, referint-se al temps i a les feines del camp, també evidencien l'estreta relació entre l'experiència religiosa del poble i el llenguatge col·loquial:

*Entre Tots Sants i Nadal,
ni boires ni mestral.*

Aquests exemples ens serveixen per posar de manifest la relació existent entre el llenguatge popular i la religió. Si volguéssim atendre tots els caires de la vida tradicional ens hauríem d'estendre moltíssim i requeriria molt més temps del que hi podem dedicar ara i aquí. Per això ens fixarem, fonamentalment, en aquelles manifestacions de l'art oral, sobretot locucions, refranys i cançons, que tenen una relació més o menys directa amb la Quaresma i la Setmana Santa:

*Per sant Macià, despenja
sa xuia i penja es bacallà.*

D'entrada s'ha de significar que, per als creients, la Quaresma té una gran significació i una importància cabdal. Són els dies en què la religió cristiana celebra solemnement els misteris de la passió, mort i resurrecció de Crist. Per aquest motiu es considera un temps sagrat, dedicat fonamentalment a la reflexió i a la pregària, al culte i a la devoció, al dijuni i a l'abstinència. S'inicia tot just després de les fes-

tes de carnestoltes i el poble en deixa constància en el cançoner:

*El primer dia hem d'anar
a l'esglési' a prendre cendra
amb una memòria tendra
que tots hi hem de tornar.*

Es pensava que amb una creu de cendra damunt el front quedaven absolts de tots els excessos del carnaval o, al menys, es restava en bona disposició per iniciar el llarg i dur període.

Es tractava d'un feix mal de dur perquè, pel poble, malgrat les cerimònies religioses i els rites commemoratius, era un temps de menjar poc i beure menys, en una època en què s'aprofitava fins i tot l'oli del cull del setrill.

*Sa corema ve, germans,
i haurem de dejunar;
i si és per falta de pa,
ja dejunàvem abans.*

Molta gent, però, encara ara, observa rigorosament els dijunis i abstinències, manats per l'església, en memòria dels quaranta dies que Jesucrist va jeure en el desert, perquè si al cel te'n vols anar, a sa Corema penitència i bacallà.

Malgrat el refrany parli de bacallà, el menjar més comú durant la Quaresma era el llegum: ciurons, mongetes i sobretot faves, com ens ho recorda el cançoner:

*Fava avui, fava demà
fava tota sa setmana
i es diumenge, per mudar,
mos daven fava parada.*

Si un dia sense pa és mal de passar, hem de pensar i creure i creure i pensar que aquests quaranta dies devien semblar no tenir fi. Ho recordam freqüentment en la nostra parla col·loquial: *Esser més llar que Corema*, sobretot si es feia la Corema, és a dir, si s'observaven les normes prescrites, i a la taula hi havia poc per tallar i, a més, aquest era menjar de corema, no hi havia carn. *Si vols trobar sa Corema curta, manlleva doblers per tornar es dia de Pasco*. O com diu la cançó:

*Al.lota si vols trobar
sa Corema prest passada,
fé una barrina errada
i espera a Pasco a pagar.*

Així i tot, el cançoner ens recorda el vertader sentit del temps quaresmal i ens els presenta com a bo i necessari:

*Sa Corema està posada
a modo de sementer;
l'ànima l'ha de mester
com el cos la pasterada.*

Una altra característica d'aquest temps era que no se solia assistir a cap tipus d'espectacle profà i el jovent no anava de nits per la vila, com diu la cançó:

*Sa Corema ja és passada,
Mare de Déu que no torn,
que tenc s'esquena escorxada
d'anar-me a colgar dejorn.*

Si es cantaven cançons els darrers dies o es desfressaven en temps de Quaresma, es recriminava a qui ho feia dient-li: *faràs tornar sa corema entera, la qual cosa tampoc no es desitjava*.

Malgrat les matances i els patiments el poble tenia ben present que la seva finalitat era, bàsicament, la preparació de la Setmana Gran:

*Sa corema ja és venguda
deixem anar ses cançons
'prenguem ses oracions
que és cosa més avenguda.*

Lògicament, la saviesa popular també recull l'opinió dels qui no veien de bon grat les imposicions quaresmals:

*Si cada dia fos festa
i Nadal de mes en mes
i Pasco cada setmana
i Corema mai vengués!*

I d'aquells que se cercaven solucions als dijunis, encara que prou allunyades del sentit cristià que les hauria de caracteritzar:

*Sa corema ja se'n ve
i es dejunar m'inquieta;*

*una promesa tenc feta:
de fer-la com dormiré.*

I com qui dia passa, any empeny, els dies de dijuni i penitència es van acabant i la cultura popular també ens en deixa constància en el refraner: Qui fa es primer dijuni i i es darrer, no mor dins sa Corema. Arribada la Setmana Santa, augmenten les cerimònies religioses i s'accentua el caràcter reflexiu i de dol així com també de dijuni i penitència que ha presidit tota la Quaresma:

*Meditem la Passió
cada dia un moment
i pensem en lo turment
que patí nostro Senyor.*

La Musa popular que para esment a tot el que li sembla important no deixa passar per alt aquests dies i augmenta també la seva producció, enllaçant fins i tot una sèrie de gloses que ens expliquen el fet més significatiu de cadascun d'aquests dies:

*Es dilluns, amb gran malici,
aquella maldita gent
cridava a l'innocent:
crucifici! crucifici!*

D'entre les pràctiques pietoses de la Setmana Santa, voldria ressenyar el tema de la confessió. Tot seguint els manaments de l'església tot cristià s'ha de confessar i combregar, almenys, una vegada a l'any. La cultura popular oral es cuida de recordar-ho a tothom:

*Pastor jo et surt a l'enquantra,
deixa a lloure es bestiar
i véste'n a confessar
que som sa Setmana Santa.*

I el refraner ens diu que el pecat pesa més que el plom i que és una somada molt mala de dur; per tant, cal cercar bon metge, però millor confessor. En qualsevol cas, és imprescindible passar pel confés després de fer amb gran diligència l'examen de consciència per complir amb el precepte pasqual però també per poder treure la panxa de mal any: *Si t'has confessat i billet t'han dat, freixura i panades a pler menjaràs*.

Les panades, acabades d'esmentar, són la menjua clàssica de les festes de Pasqua, no cal dir-ho. I molts de vosaltres recordareu més d'una cançó de "Deixem lo dol" o de les panades que cantava el jovent quan anava a fer la capta:

*Si no heu fetes panades
ni coques ni robiols,
donau-mos un parei d'ous,
i almanco farem truitades.*

Aquests són alguns exemples extrets de la literatura oral que denoten la religiositat del poble, l'estreta connexió entre religió i llengua popular. Les cançons i els refranys són fruit de l'experiència i de l'enginy i es constitueixen com a tals després d'haver-se repetit un fet reiteradament i una boca sentenciosa haver-los donat forma. Afirmen com a realitat evident un fet repetit i ben observat i des d'aquesta perspectiva esdevenen un suport d'aprenentatge lingüístic, social i moral de primer ordre en totes les col·lectivitats.

De totes maneres, avui, no se senten massa cançons ni és gaire freqüent la utilització del refrany. De fet, vivim en una cultura marcada més per l'escriptura que per la paraula, una cultura que exalta més la lletra impresa i la imatge que l'oralitat.

Així i tot resten encara molts de vocables, frases fetes i locucions que denoten l'experiència religiosa del poble. El que passa és que normalment ni tan sols ens criden l'atenció. Voldria dedicar aquests darrers minuts a presentar un petit recull, com a mostra, d'aquestes expressions que s'empren en la parla quotidiana i el valor lingüístic i cultural de les quals és precís rescatar i, en tot cas, conservar.

El recull no pretén esser exhaustiu i només hem tingut en compte aquelles expressions populars que tenen relació amb la Quaresma i la Setmana Santa, encara que el seu significat sigui d'allò més dispers i no s'emprin gairebé mai en un context religiós.

El vocable creu és un dels més emprats, normalment en un sentit negatiu, dur i penós, trist i dolorós, com ho fou per Crist tot pujant carregat amb la creu el calvari:

*Això és una creu!
Estar braços en creu.
Donar creu.*

Hi ha, aiximateix, un bon grapat de costums a Mallorca, que encara avui persisteixen a molts de pobles, sobre el senyal de la creu:

— La gent se senyava en fer llamps, en posar-se a la feina, en passar per davant l'església i el cementiri, en colgar-se i aixecar-se del llit.

— Es feia una creu amb el ganivet, damunt el pa, abans d'encetar-lo. També es traçava una creu damunt cada pa abans d'enfornar-lo.

— La gent posava llevat el vespre. Posat el llevat, escampaven la farina fins que romania tapat. Damunt aquesta capa de farina, hi feien una creu. Llavors se senyava el llevat tres vegades dient: "*En nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant. Amén Jesús*". Altres ficaven els cinc dits damunt la farina del llevat, volent representar les cinc llagues de Jesucrist. O bé, fent el senyal de la creu, deien: "*Qui t'ha deixat granar i néixer, que te deixi tovar i créixer*".

— Es posava una creu sobre l'anguila de les cases, a les xemeneies dins la cuina, a les entrades dels pobles, als creuers dels camins o allà on hi havia hagut alguna desgràcia.

— Els pastors, abans de formatjar, feien una creu a la llet presa.

— Els matancers senyaven amb la ganiveta, dins el ribell, la sang del porc. També senyaven la pasta de la sobrassada, camaiots i botifarrons. I es feien dos talls, en forma de creu, al cor del porc.

— Els carboners se senyaven en calar foc a la sitja.

— A l'era, quan es feia neta, traçaven una creu damunt el caramull de gra, dient: "Déu hi do la maina!" i els altres responien: "*Amén. Que hi hagi moltes corderes!*".

Un dels personatges que més ha arrelat en la parla popular és la figura de Judes que, lògicament, s'empra gairebé sempre per a referir-se a algú dolent, pervers i detestable:

*Besada de Judes.
Mentir com s'ànima de Judes.
Esser més fals que Judes.*

Fins i tot les diades són utilitzades per referir-se a situacions i estats anímics en relació al que succeï segons la tradició:

*Fer cara de Divendres Sant.
Fer cara de Pasco.
Estar més content
que un Pasco.
Fer Pasco abans del Ram.*

N'hi ha encara altres com:

*Posar el dit en la llaga.
Més ne digueren de Cristo.
Estar fet un Llätzer.
Parèixer un Ecce Homo.*

Però l'objectiu no era fer-ne un recull complet si no presentar-ne una sèrie, a tall d'exemple, per deixar constància del lligam i la connexió existent entre la religiositat popular i la parla quotidiana.

No es pot acabar aquest parlament sense fer una crida en favor d'aquests aspectes del llenguatge. Voldria reivindicar aquestes fórmules, frases, refranys, cançons, etc. que nodreixen la imaginació i l'esperit, esperonegen l'enginy i la creativitat. Que enriqueixen, en definitiva, el nostre patrimoni lingüístic. Recuperem o conservem el llenguatge dels nostres pares, la riquesa de metàfores i comparacions manllevades a les Sagrades Escripures. Tanmateix, la religiositat és un element de la nostra cultura i de la nostra història que s'ha de considerar en qualsevol anàlisi o estudi que en fem. Deixem-nos de falsos prejudicis i emprem un llenguatge amarat de trets populars, clar i llampant, seductor i imaginatiu, subtil i encisador, per no deixar que es perdi per sempre.

Moltes gràcies i que tinguem unes Festes de Pasco santes i alegres i per molts d'anys

*amb més alegria i manco pecat,
i que Déu no mos deixi morir
que no mos haja perdonats.*

Amèn.

Demanam disculpes a l'autor del pregó per no haver publicat íntegre el text a causa de problemes d'espai.

Artritis Reumàtica

És una malaltia que sol presentar-se tres vegades més a les dones que als homes. Encara que pot aparèixer a qualsevol edat, és més freqüent que ho faci entre els quaranta i els seixanta anys.

Malgrat en moltes ocasions s'hagi pensat que el fred i la humitat siguin els grans enemics d'aquesta dolència, en l'actualitat sembla que no està molt clar quins són els factors desencadenants; doncs es parla d'una base genètica, d'agents infecciosos i de factors responsables del sistema immunitari.

La clínica que caracteritza aquest procés degeneratiu és un començament insidiós (lent i d'aparició inofensiva) amb dolors musculars generalitzats, cansament, debilitat i renous articulars (cruixits). Posteriorment, el dolor està més localitzat a les principals articulacions (mans, colzes, espatlles, malucs, genolls, peus i espinada):

- **Mans:** L'afectació més habitual es troba en el canell i els dits. Es produeix rigidesa i deformacions que dificulten la flexió i provoquen hiperextensió dels dits.

- **Colzes:** La manifestació més freqüent és la dificultat per estendre completament l'articulació i la disminució de mobilitat.

- **Espatlles:** Encara que no siguin visibles els signes inflamatoris, hi ha evidència de debilitat i dolor muscular.

- **Malucs:** Apareix dolor a la regió inguinal i en algunes ocasions a les anques.

- **Genolls:** Generalment són les articulacions més afectades i probablement les que, juntament amb les mans, experimenten les primeres seqüeles: dificultat per estendre totalment el genoll i dolor.

- **Peus:** L'afectació és molt similar a la de la mà i quasi tant freqüent com aquesta.

- **Espinada:** La zona més afectada és la vertical. La inflamació i

compressió d'aquestes vèrtebres produeix dolor a la regió de l'espatlla i coll.

En general, aquestes articulacions corporals solen estar calentes, inflades, rígides i doloroses; especialment a les primeres hores del matí (rigidesa matutina). Això és a causa d'una acumulació de líquid després del repòs prolongat de la nit.

Una de les seqüeles més evidents d'aquesta malaltia és una impotència funcional progressiva amb limitació de la flexió i l'extensió (engarrotament), juntament amb dolor localitzat a la zona de les articulacions.

A mesura que augmenta la rigidesa, apareixen altres seqüeles més importants, com deformacions i Artritis Reumàtica i lesions de lligaments.

El tractament per aquest tipus de problemes, i ja que en moltes ocasions es desconeix el factor etiològic (causant de la malaltia), sol perseguir quatre objectius:

- Reduir el dolor
- Mantenir la mobilitat dins uns límits funcionals

Joana Fornés
Professora de la UIB

- Corregir les deformacions
- Disminuir el pes corporal

Per aconseguir aquests propòsits, s'estableix un programa gradual de repòs, fisioteràpia activa i passiva, medicaments antiinflamatoris, mesures generals d'higiene, i dieta per mantenir o reduir el pes corporal.

Algunes de les mesures generals a tenir en compte per facilitar la millora del benestar davant aquest tipus d'artritis, són les següents:

- 1.- És important mantenir les zones articulars afectades en repòs, especialment quan estan inflamades, procurant adoptar postures funcionals i no forçades.

- 2.- Quan la inflamació ha disminuït, és convenient iniciar exercicis de fisioteràpia: passiva (moviments funcionals evitant esforços) i activa (moviments graduals en temps i esforç).

- 3.- Abans d'iniciar el moviment i per disminuir la contractura muscular i el dolor, és un bon remei posar-hi calor local.

- 4.- Per evitar sobrecarregar les articulacions, és aconsellable mantenir una dieta sana i dins uns límits de pes.

- 5.- Ja que els medicaments per tractar l'artritis tenen generalment efectes secundaris, la seva utilització ha d'ésser sempre recomanada i controlada per un metge o professional sanitari.

- 6.- Alguns d'aquests efectes indesitjats i que constitueixen motiu de consulta al professional sanitari són: picor, erupcions a la pell, úlceres a la boca, nàusees, vòmits, anorèxia, cefalees i diarrea.

Muro vist pels viatgers

En el número 205 començarem una nova secció que titularem "Muro vist pels viatgers" on volíem reproduir les impressions i notícies que del nostre poble deixaren els viatgers que anaren passant per Mallorca des de finals del segle XVIII. Per diferents motius sols presentarem la referència que de Muro feu Vargas Ponce. Ara volem tornar reprendre aquesta secció, i ho feim amb una descripció de Muro i la seva gent feta per dos metges murers l'any 1790.

A l'arxiu de la Real Acadèmia de Medicina s'hi troben dotze descripcions mèdico-topogràfiques de diferents pobles de Mallorca, entre elles la de Muro, escrites a finals del segle XVIII per metges rurals. Aquestes ens donen una visió de com era el camp mallorquí d'ara fa dos segles. L'encàrrec de redactar aquestes memòries fou una de les condicions que el govern de Carles III imposà per poder autoritzar l'establiment de l'Acadèmia i les ordres de realitzar els informes les hem d'emmarcar dins l'esperit il·lustrat i de progrés de la Reial Societat dels Amics del País, i a l'afany de recollir tota classe d'informació útil per a la creació del nou Estat centralista dels borbons espanyols.

La memòria porta la data de 14 de gener de 1790 i està signat pels metges Martí Torrens i Andreu Perelló. Desconeixem qui eren ambdós personatges, que suposam eren de Muro i dels quals en properes investigacions intentarem esbrinar algunes dades sobre les seves vides. La memòria de Muro fa una breu descripció de la localització física de la vila i els vents dominants, també fa un breu esment de l'Albufera i el tractament del cà-

nyom; després ens parla de l'alimentació i els treballs dels murers, per acabar referint-se a les malalties que els afectaven.

El text que a continuació transcrivim està escrit en llengua espanyola, amb abundància de faltes ortogràfiques, i on són apreciables les dificultats que aquesta llengua forastera els oferia (per exemple la utilització de la j, z i la c castellanés). A l'hora de realitzar la transcripció hem respectat la puntuació i l'ortografia que ens oferia el document original. A més, entre claudàtors apareixen aquelles paraules o frases que per la mala qualitat de la tinta presentaven dificultats a la seva interpretació. El text anirà acompanyat d'alguns peus de plana per ajudar a la seva comprensió.

ttn.

Muro y 14 de Enero de 1790

Muy Sr mio en respuesta a la carta de Vm que de orden de la Academia

Medico practica se sirvio enviarnos en dias pasados decimos: Que Muro está todo cimentado sobre piedra que ahun entre los ardores del estilo conserva su natural frescura. Su situación es en lugar eminente y por esto expuesta a todos los vientos; el de levante suele reynar todo el estilo, el qual nos llega muy fresco a causa del mar que tiene por esta parte de la vista en distancia de csa de legua y media¹, en el otoño é invierno esta muy sujeta al viento Aguilon², el qual no solo nos llega an extremo frio, si que es regular nos lleve algunos efluvios de mala calidad evaporados de las aguas estancadas en unos estanges contiguos a la Albufera, y prados sobre los quales passa antes de llegar-

nos, el de medio dia y poniente que algunas veces vencen el que mas viene de levante nos llegan calientes y humedos asi en el estio como en las demas estaciones del año guardada proporcion³.

No siendo cerca su situacion pantano alguno, a la parte del Aguilon tiene uno de muchas leguas de circunferencia, compuesto de varios prados en donde jamas falta agua, ahunq en el estio se disminue esta por la circunferencia y viene a ser lodo lo que en invierno estava cubierto de agua. Esta agua de prados y estanques por la mayor parte sale de dentro ellos mismos pudiendo repararse muy frequentemente en el fondo varios borbollones y ojos⁴ de donde salta y va a desaguar con mucha lentitud a la Albufera desde la qual va al mar.

En uno de estos estanges⁵ que es el mas cercano a Muro y distará solamente cosa de tres quartos de legua, contiguo a los demas, se remojan el lino y cañamo hasta que por una fermentación que en el remojo toman estos vegetales se disponen para su uso comun. Esta remojación se hace desde medio Julio hasta fines de Setiembre, durante este tiempo se corrompe de modo la agua de este estange que cuando por entonces sopla (ahunq rara vez) el Aguilon llega el fetor a dexarse percibir por todo toda la villa; este mismo fetor despiden el cañamo o lino cuando se lleva de allí antes de estar del todo seco, quando lo está del todo ahun conserva de el algun olor pesado al olfato⁶.

Assequias las hay en todo el distrito pero desaguan bien.

Pau Mateu i Vives

1.- Una llegua mallorquina equival a poc més de quatre quilòmetres.

2.- Nom que rep el vent del nord; en espanyol és aquilón.

3.- Els metges de l'època donaven una gran importància als aires com a transmissors de les malalties, és per això la importància que donen a la descripció dels principals vents dominants.

4.- Traducció dels mots albelló i ullal amb què es coneix aquest fenomen a la nostra comarca.

Ressenya Bibliogràfica

GINARD, David: La resistència antifranquista a Mallorca (1939-1948). Documenta Balear, 1991. (Menjaments, 1)

En aquest llibre, que suposa un endinsament seriós dins la història de la resistència antifranquista a Mallorca, la qual disposà d'una notable presència a Palma i a la part forana, hi podem trobar diverses referències a Muro i a l'amo en Joan Boyeres Escalles, membre del partit comunista, que controlava a més de Muro els comitès de Sa Pobla i Maria de la Salut. Juntament amb Antoni Julià, també de Muro i els residents Balbino Castedo i Constantino González formen part d'una relació de militants antifranquistes que, entre altres activitats es dedicaven a la distribució de propaganda clandestina.

L'anàlisi de David Ginard permet treure unes conclusions que demostren que tot i la repressió contra el moviment obrer mallorquí de 1936, l'oposició al franquisme es mantingué a Mallorca després de 1939.

Darrereres adquisicions de la Biblioteca Municipal

BOWLES, Paul: Muy lejos de casa. Barcelona: Seix Barral, 1992.

CAMERON, Rondo: Historia económica mundial. Madrid: Alianza, 1991.

CATANZARO, Raimondo: El delito como empresa: Historia social de la mafia. Madrid: Taurus, 1992.

DE MICHELI, Mario: Las vanguardias artísticas del siglo XX. Madrid: Alianza, 1990.

DURRELL, Gerald: La meva família i altres animals. Barcelona: Empúries, 1991.

FEVRE, Francis: La faraona de Tebas Hatsepsut, hija del sol. Barcelona: Planeta, 1990.

FONT Guillem: Ses Sitges: Una experiència en el camp dels equipaments per a l'educació ambiental. Palma: Universitat de les Illes Balears, 1992.

GARCIA MARQUEZ, Gabriel: Doce cuentos peregrinos. Madrid: Mondadori, 1992.

GINARD, David: La resistència antifranquista a Mallorca (1939-1948). Palma: Documenta Balear, 1991.

HAUGEN Tormod: Una misión peligrosa. Madrid: Afaguara, 1991.

LEAN, Geoffrey: Atlas del medi ambient. Barcelona: Enciclopèdia Catalana, 1991.

MARTIN, Marcel: El lenguaje del cine. Barcelona: Gedisa, 1992.

MASSOT I MUNTANER, Josep: Els intel·lectuals mallorquins davant el franquisme. Barcelona: Publicacions a l'abadia de Montserrat, 1992.

MERKLE RILEY, Judith: Una mujer en la tormenta. Barcelona: Planeta, 1992.

MONTANER, P de: Patios de Palma. Palma de Mallorca: Guillermo Canals, editor, 1991.

MOURAD, Kenizé: De parte de la princesa muerta. Barcelona: Muchnik editores, 1989.

PROUST, Marcel: A la recerca del temps perdut. Barcelona: Enciclopèdia Catalana, 1990.

RIERA, Carme: Te deix, amor, la mar com a penyora. Barcelona: Planeta, 1991.

RIERA, Miquel Àngel: Illa Flaubert. Barcelona: Destino, 1990.

RODOREDA, Mercè: Isabel i Maria. Barcelona: Edicions 3 i 4, 1991.

SALINAS IBAÑEZ, Jesús: Diseño, producción y evaluación de videos didácticos. Palma: Universitat de les Illes Balears, 1992.

TAMAMES, Ramón: Estructura económica de España. Madrid: Alianza, 1991.

UMBRAL, Francisco: Del 98 a Don Juan Carlos. Barcelona: Planeta, 1992.

VOSTERS, Simón A.: Rubens y España: Estudio artístico-literario sobre la estética del Barroco. Madrid: Cátedra, 1990.

WEISSKOPF, Victor F.: La física en el siglo XX. Madrid: Alianza Universidad, 1990.

WILDE, Harry: Lev Trotski. Barcelona: Edicions 62, 1991.

Ajuntament de Muro

**DIUMENGE, DIA 16 DE MAIG
A LES 22 HORES**

**HISTÒRIES
DE FIRA**

LA IGUANA TEATRE

**Lloc:
TEATRE MUNICIPAL**

ENTRADA GRATUITA

Fotografia d'un temps

Jaume Aguiló, Na Llabrés (se'n va anar a Amèrica), Joan Segura, Martina Ramis (a) "Abella", Antoni (a) "Panerer", Margalida Ramis (a) "Guatlera", Cristòfol (a) "Català", Francesca Llabrés (dona de Joan Apotecari), En Cantarelles.

Ajuntament de Muro *Àrea de Cultura*

Avanç de les activitats programades per al mes de maig de 1993:

— SETMANA DEL LLIBRE, amb una sèrie d'actes que s'anunciaran oportunament.

— IV TROBADA DE TEATRE EN CATALÀ A L'ENSENYAMENT MITJÀ: Tallers, conferències, taules rodones i representacions.

Dies 20, 21 i 22 de maig.

Lloc: Teatre Municipal.

Totes les representacions seran obertes al públic.

Exposició de fotografia *Fotografies d'infants nascuts abans de l'any 1940*

Amb motiu de les properes festes de Sant Joan, s'ha pensat muntar una exposició de FOTOGRAFIES D'INFANTS, nascuts abans de 1940. Aquesta mostra fotogràfica, tindrà lloc a la Biblioteca Municipal i per dur-la a terme es demana la col·laboració de tots els mursers.

A tots els qui vulguin aportar fotografies, agraiem que es posin en contacte a la Biblioteca Municipal amb na Maria Cerdó, o amb el Negociat de Cultura de l'Ajuntament.

En cas de necessitat, es podrà fer una selecció de fotografies.

Es d'Alabar

- L'apropament de Ràdio Albuhaire a la fira de Sant Francesc amb un programa especial que va animar la festa i que va esser emès des d'un stand molt cuidat a peu de carrer.

- L'entrevista que en exclusiva va aconseguir en Pep Siset, component de l'equip del programa de Ràdio Albuhaire, Plaça Major, amb el cantautor català Lluís Llach.

Deixa Astorat

- Que la premsa local s'hagi d'enterar pels diaris de la celebració a Muro de teatre en català.

- Que al centre de Muro hi hagi tants locals comercials buits.

- Que l'Ajuntament es vulgui fer càrrec del personal de la Residència de la Tercera Edat i no del personal de la Guarderia.

- Que TVE a Balears segueixi donant les notícies del Parc Natural de S'Albufera amb el nom de l'Albufera d'Alcúdia.

Si no volen emprar l'Albufera de Muro, almenys que l'anomenin pel seu nom oficial: l'Albufera de Mallorca.

**CONEGUEM MALLORCA
SESSIÓ DE DIAPOSITIVES**

**EXCURSIÓ A MORTITX
S'AVENC DES POU**

**Divendres, dia 7, a les 22 h.
Lloc: Saló de la Cooperativa**

**DIUMENGE, DIA 16 DE MAIG
TORNAM D'EXCURSIÓ**

L'avenc de Son Pou

DE SANTA MARIA A ORIENT PER LA VALL DE COANEGRA O VICEVERSA

ITINERARI

25 min.	Santa Maria
	—
	Son Torrella
25 min.	—
	Son Oliver
20 min.	—
	Son Roig
10 min.	—
	Son Pou
30 min.	—
	Avenc de Son Pou
15 min.	—
	Les Covasses
35 min.	—
	Creuer pas de l'Estaló
15 min.	—
	El Freu
	—
	El Freu
15 min.	—
	Carretera Bunyola-Orient
20 min.	—
	Orient

**NIVELL DE DIFICULTAD: FÀCIL
TEMPS: 3 H. 30 M.
CONCENTRACIÓ: A LES 8'30 H.
A LA PLAÇA MAJOR**

**NECESSITAU:
SABATES CORREDORES
I "PA I TALECA"
PER FER UNA TORRADA
TOTS JUNTS**

ORGANITZA:

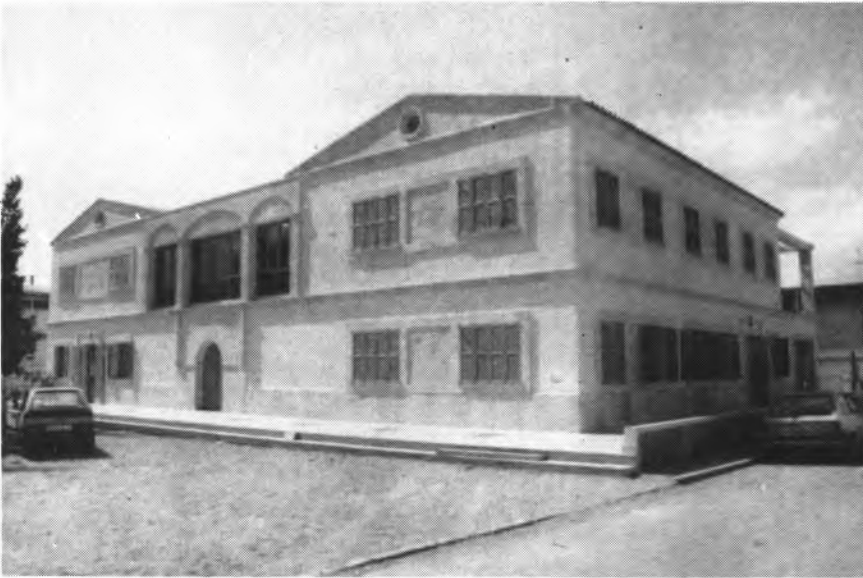
Associació Cultural

ALGEBELI

**Ràdio
Albuhaire**

Associació Tercera Edat Junta General Extraordinària

El passat dia 28-3-93, a les 16'30 h. es va celebrar Junta General Extraordinària amb un sol punt per tractar: renovar la Junta Directiva. Per falta de quorum, no es va poder celebrar en primera convocatòria i hagueren d'esperar a les 17 h., com ja s'havia anunciat, per a la segona.

Hi assistiren el president Juan Gamundí i tots els membres que componen la Directiva, a més d'un gran nombre de socis. Començaren resant una oració als socis difunts. Després el president féu memòria i lloà la seva manera de governar, considerant que ell havia estat un bon president i no reconeixent cap mèrit als components de la Junta Directiva. Acabà dient que havia aconseguit disposar de la quantitat d'1.271.000 ptes.

Pareix ésser que el motiu principal pel qual s'han pogut guardar les subvencions recaptades, en previsió de possibles retallades, és que l'Ajuntament, Caixes i Bancs els han convidat a xocolatades, bunyolades, viatges en autocar, alguna excursió, frit...

Després d'una petita pausa, el president va seguir i va dir que la Directiva s'havia de renovar, però

que els mateixos components es podien reelegir: "Per tant, si vosaltres voleu, podrem seguir els mateixos". Però, també hi hagué una altra proposta: que fossin elegits per votació tal i com els elegiren a ells. Es va demanar als socis si estaven d'acord. N'hi hagué una dotzena que preferiren el primer siste-

ma però la resta, en total n'hi havia més de tres-cents cinquanta, es van estimar més la segona.

El president es va enfadar moltíssim i va criticar els qui volien votar. Es va aixecar i se'n va anar, al mateix temps que tirava les claus als qui volguessin seguir. Va dir que ell mai no en voldria saber res.

Després de tots aquests fets, el vice-president va saludar correctament i va dir que era la primera vegada, en dos anys, que saludava en funció del seu càrrec i que aquesta ocasió li havia suposat un gran disgust: "Però tinguem fe en què tot se solucionarà". En pocs minuts es va nomenar una Junta Rectora que es farà càrrec de l'Associació.

Així ho prometeren els nomenats Joan Boyeras Ramis, Bartomeu Payeras Vives, Jaume Moranta Busquets i Cristòfol Tauler Mateu.

Asociación de Cazadores "La Becada"

El pasado día 16 de abril se celebró Junta General de Socios en la que se presentó la nueva Junta Directiva que estará formada por

— Presidente:

D. Jaime Vanrell Ballester

— Vicepresidentes:

D. Lorenzo Bauzá Pascual

D. Salvador Gamundí Fornés

D. Rafael Gelabert Serra

— Secretario:

D. Onofre Riera Bennàssar

— Tesorero:

D. Gabriel Perelló Pons

— Vocales:

D. Juan Ballester Cladera

D. Cristóbal Cantallops Buades

D. Pablo Martorell Fornés

D. Miguel Moranta Alfa

D. Angel Muñoz Mir

D. Antonio Torrandell Tauler

En la misma reunión se aprobó una subida de la cuota de los socios de 2.000 ptas. así como otros asuntos relativos a la temporada 93-94.

El calendario de pago de las cuotas es: del 23 al 30 de abril y del 3 al 7 de mayo de las 21'30 a las 22'30 horas en el local social de la asociación.

La Junta Directiva

Torrent de Mortitx

Com ja vàreu llegir a l'Algebelí passat, i juntament amb Ràdio Albuhaïra, organitzàrem per primera vegada una excursió de la nostra secció "Coneguem Mallorca".

En principi, havíem anunciat que aniríem al Puig Roig, però a causa de les restriccions que hi ha per entrar a la possessió de Mossa (punt d'inici d'aquesta caminada) haguérem de canviar la nostra sortida.

Fórem un grup d'una trentena de murers que partírem cap al torrent de Mortitx, al terme municipal de Lluch. El punt de partida és la possessió que du el mateix nom, situada a la carretera de Lluch a Pollença.

Una vegada passada la possessió i després de fer una berenada, caminàrem un quart d'hora fins que estràrem de ple dins el torrent. El començàrem a baixar salvant tots els obstacles naturals que hi trobàvem amb bots, travades i qualche llenegada.

Arribàrem fins al gorg del Bec de s'Oca i ens desviàrem cap a la dreta per seguir a través de la muntanya, ja que per continuar pel torrent era necessària l'ajuda de cordes.

La desviada ens va fer seguir pel Pas de la Pesquera fins que arribàrem a Sa Butxaca, on es va fer una merescuda dinada i un bon descans. Ja n'hi havia que es queixaven del mal de cuixes i de l'esbraonament, i encara no sabien el que els esperava de tornada!

Però sempre n'hi ha de valents i, quan haguérem dinat, un grup de quatre o cinc arribaren fins a vorera de mar per contemplar la misteriosa Cova de ses Bruixes on antigament es feia contraban.

Començàrem la tornada per un camí diferent, que voreja el torrent. Passàrem pel Rafal de Mortitx i, en direcció sud, ens enfilàrem fent voltes per les anomenades Voltes de l'Ullastre. Seguint el camí ben definit, passàrem vora S'Avenc des

Llorer i S'Avenc Fonda fins que arribàrem altra vegada a les cases de Mortitx.

Ja no se sentien queixes, potser perquè no hi havia ni forces per xerrar, però la sensació d'haver vist un dels racons més impressionants i difícils de la Serra de Tramuntana, per força justificava el

cansament.

Recordau que el proper dia 16 de maig tornam d'excursió, aquesta vegada airem a

L'AVENC DE SON POU

VOS ESPERAM

Asociación Cultural Algebelí

En la Asamblea General Ordinaria celebrada el día de ayer, en el local social y según el orden del día que aparecía en la convocatoria de fecha 9 del pasado mes de marzo, fueron aprobados los siguientes asuntos:

Primero.- Memoria del Presupuesto. Se ha procurado asimilar todas las partidas de ingresos y gastos, y atenerse estrictamente a su importe o contenido, y en su conjunto ha sido positivo su resultado final, tanto en los ingresos como en los gastos.

BALANCE DE 1993

— GASTOS:

Gastos edición de la revista	3.274.751
Reparaciones varias	4.050
Mantenimiento ordenador	39.155
Servicios profesionales	9.430
Material fotográfico	120.463
Material de oficina	88.283
Otros gastos varios	46.667
Gastos Fira de Sant Francesc	28.500
Id. Liquidación panera-92	8.477
Id. de correos	58.520
Sueldos y salarios	230.220
Descuentos	51.500
Gastos financieros	1.808
Amortizaciones	102.473
Total gastos	4.064.297

— INGRESOS:

Venta de ejemplares	7.300
Venta de postales	1.500
Cuotas de socios	3.133.100
Publicidad	475.910
Subvención Prensa Forana	174.890
Id. del Ayuntamiento	500.000
Beneficio concierto de rock	535.250
Descuentos a n/ favor ..	77
Ingresos financieros	609
Total ingresos	4.828.636

Total ingresos:.....	4.828.636
Total gastos:	4.064.297
Beneficios 1992:	764.339

Balance situación a 31 de Diciembre de 1992:

Inmovilizado	689.394
Deudores	3.725.180
Saldos bancos o cajas ..	1.238.450
Total activo	5.653.024

Déficit acumulado

años anteriores:.....	-1.721.970
Beneficios del ejercicio de 1992 ...	764.339
Acreedores	6.610.655
Total pasivo	5.653.024

Segundo.- El Proyecto de Presupuesto anual para el actual ejercicio de 1993, elaborado por Tesorería, es tal como se describe:

— INGRESOS:

Cuotas de socios	3.080.000
Publicidad	500.000
Subvención del Ayuntamiento	500.000
Id. de la P. Forana	170.000
Imprevistos	50.000
Total ingresos	4.300.000

— GASTOS:

Edición revista	3.300.000
Sueldos y salarios	220.000
Material fotográfico	120.000
Ordenador	290.000
Matenimiento del mismo	50.000
Servicios profesionales	50.000
Material de oficina	90.000
Gastos de envío por correo	70.000
Imprevistos	110.000
Total gastos	4.300.000

Después de la lectura de la Memoria, Balance y liquidación del ejercicio de 1992, así como el Proyecto de Presupuesto para el actual ejercicio de 1993, fueron aprobados por unanimidad.

Tercero.- También fue aprobada la propuesta de las actividades propuesta por el Consejo Directivo consistentes en dejarlo a la iniciativa del nuevo Consejo Directivo a elegir en la Asamblea General Extraordinaria.

Cuarto.- Propositiones formuladas por los socios. No hubo ninguna.

Quinto.- Tampoco hubo ruegos y preguntas.

Muro a 15 de Abril de 1993

El Presidente

Nuevo Consejo Directivo

En la Asamblea General Extraordinaria de Socios, celebrada el pasado día 13 del actual en el local social y según el orden del día que aparecía en la convocatoria de fecha 9 del pasado mes de marzo, con la finalidad única y exclusiva de la elección del nuevo Consejo Directivo, fue proclamada válida la única candidatura presentada en su debida forma y que es la siguiente:

— President:

Miquel Prats i Llabrés

— Vice-President:

Antoni Perelló i Pons

— Secretari:

Aureliano Mozo Sánchez

— Tresorer:

Antoni Moragues i Picó

— Vocals:

Francesc Aguiló i Serra

Miquel A. Campaner i Fornés

Antonio Gutiérrez Fernández

Dicho Consejo Directivo tomará posesión de su cargo a la mayor brevedad posible, siempre, antes de los quince días.

Muro a 15 de Abril de 1993

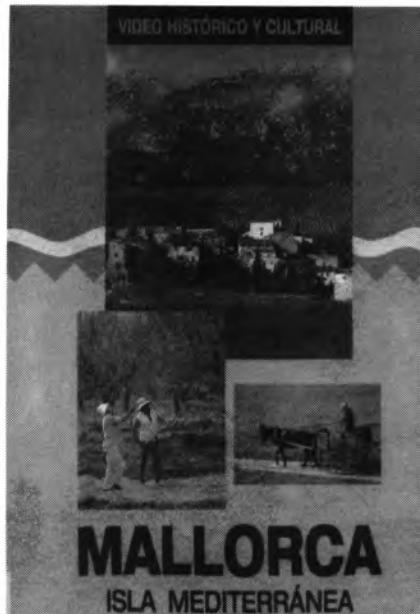
El Presidente

Mallorca, illa mediterrània

Aquest és el títol d'un treball compost per tres vídeos, en els que es reflexa una Mallorca no massa llunyana, abans que les nostres platges s'omplissin de turistes, on la vida era bastant diferent a la d'ara i que els nostres padrins ens han contat, i que ara tenim l'oportunitat de veure en imatges.

Hem tengut l'oportunitat de parlar amb Mateu Galmés, un home que ha invertit part del seu temps i del seu capital en una obra dedicada a una Mallorca pagesa de la qual ell prové i du dins el seu cor.

Mateu Galmés va néixer a Son Carrió l'any 1939, per la qual cosa va viure la post-guerra i com qual-sevol al.lot d'aquella època havia d'anar a guardar els porcs. Actualment és intèrpret turístic i, arran del contacte que té amb les

persones que visiten Mallorca, va tenir la idea d'explicar gràficament allò que li estaven demanant quan viatjava pels camps de Mallorca o visitant els museus. I és que no tot són turistes de sol i platja els que vénen a Mallorca.

L'elaboració dels vídeos ha estat molt complicada: cercar els escenaris idonis on no hi hagi cap tipus d'elements distorsionats (renous, fils de corrents, asfalt, ciment), cercar persones que sabessin fer els oficis que apareixen a les cintes de vídeo i també les indumentàries, eines, etc. Precisament l'arada de fusta per llaurar amb jou, es va aconseguir al Museu de Muro.

MALLORCA, ILLA MEDITERRÀNIA és un document històric amb el qual els majors podran recordar uns anys passats no molt llunyans i que els més joves poden conèixer millor quina és la nostra procedència i la vida dels nostres avantpassats.

Miquel Campaner

VIAJES **acromar** TOURS S.A. GAT 805

un grupo de profesionales a su servicio

TARIFAS MINIB
40% descuento

Reserva de:

BILLETES DE BARCO
PASAJES AVION
HOTELES
APARTAMENTOS
EXCURSIONES

VIAJES ORGANIZADOS
VIAJES 3ª EDAD
CRUCEROS
VUELOS CHARTER
EUROPA EN AUTOCAR

Descuentos a:

RESIDENTES
FAMILIA NUMEROSA
3ª EDAD
GRUPOS
MENORES

Agencia Oficial para la venta de billetes:

acromar su agencia de viajes

Paseo Colon, 112 - B - Tels. 85 00 26 - 85 00 65
07458 - CA'N PICAFORT (Mallorca)

Un grup de joves de Muro participa en la rehabilitació del poble de Granadilla (Càceres)

L'Institut Can Peu Blanc de sa Pobla ha estat inclòs en el programa de recuperació de pobles abandonats del Ministeri d'Educació i Ciència. Aquest és el primer centre de Balears que participa en una experiència d'aquest tipus. El poble de Granadilla va ésser abandonat l'any 1970 quan les aigües del riu Alagón foren embassades per crear grans extensions de reguiu en altres comarques. Això provocà la destrucció de les zones fèrtils de la vorera del riu i la conseqüent pèrdua de les terres per part dels habitants de Granadilla, factor que va determinar la deixadesa del poble.

Els alumnes de 2n de BUP entre els quals es troben els joves de Muro: Pau Garí, Miquel Àngel Tortell, Martina Porquer, Catalina Ramis, Danita Perelló i Joan Boyeres, juntament amb el seu

professor d'història Gabriel Alomar duran a terme aquest programa de recuperació de pobles del 18 al 24 d'abril juntament amb altres grups d'alumnes procedents d'Astúries.

La grossa toca a Muro

El passat dia 10 d'abril, després d'escampar-se ràpidament la notícia que el primer premi de la loteria nacional havia estat despatxat íntegrament a l'administració de loteria de Muro, ben aviat els curiosos, agraciats, periodistes i banquers hi van comparèixer.

Molts varen pensar que això de la crisi per a molta gent de Muro passaria a la història. De les deu sèries que es varen posar a la venda, només s'en despatxaren dues i busques i, més de la meitat les varen comprar gent de Sa Pobla i Santa Margalida.

L'anecdota és que els números anterior i posterior foren totalment venuts, mentres que el de la grossa, el 36.606, quasi no es va vendre per ser un número que no agradava a la gent. Serà qüestió que en tornar a ca'n Soberats a comprar loteria, agafem el que vengui, i esperem que torni a tocar qualche premi prest. Enhorabona als afortunats.

Miquel Àngel

Gent amb moto

I Campionat Social de Velocitat en Minimoto

El passat dissabte, dia 10 d'abril, es va disputar la quarta i darrera prova del I Campionat Social de Velocitat en Minimoto, que durant aquest any 1993 ha organitzat, amb molt èxit, el Moto Club Muro.

Eren les 16"00 h. quan varen començar les inscripcions dels pilots participants, així com les verificacions tècniques de les seves minimotos, perquè a les 16"15 h. començassin les tandes d'entrenaments lliures i obligatoris, i també les dues voltes al circuit del Club Karting Can Picafort, per poder determinar l'ordre de l'engraellat de sortida per a cadascuna de les tres mànegues que es varen disputar.

A la categoria Juvenil (fins a 14 anys) el guanyador fou en Josep Antoni Fernández Muñoz, amb una GRC i amb un total de 54 punts dels 60 possibles; seguit d'en Jeroni Perelló Bisañez, que és pilot del nostre Moto Club, amb una DM1 i amb 49 punts, i en tercera posició va quedar el pilot murer Sebastià Iván Perelló Martorell (a) "Pifolet", també amb una DM1 i amb 42 punts.

A la categoria Senior (15 o més anys) qui va sumar més punts (57) va esser en Salvador Vinyals Vidal amb una Polini. El segon va esser n'Àlex Homar Cañellas (Polini) amb 47 punts, seguit d'Antoni Martorell Bennàssar (Polini) amb 41 punts.

I passant a la classificació general final oficial va quedar així:

— Categoria Juvenil

1.- Jeroni Perelló Bisañez
218 punts - DM1.

2.- Josep Poquet Fluxà (Muro)
164 punts - DM1.

3.- Sebastià I. Perelló Martorell (Muro)

- 138 punts - DM1.

4.- Fernando Font Martínez
109 punts - DM1.

5.- Miguel Escobar Adrover
107 punts - Polini.

— Categoria Senior

1.- Salvador Vinyals Vidal
191 punts - Polini.

2.- Enrique Montes Martínez
154 punts - Polini

3.- Sebastià Perelló Bisañez
146 punts - DM1.

4.- Antoni Martorell Bennàssar
145 punts - Polini.

5.- Carles San Juan Amador
140 punts - Polini.

Després d'haver realitzat amb èxit aquest I Campionat Social de Velocitat en Minimoto, el Moto Club Muro va aconseguir que la Federació Balear de Motociclisme, basant-se en el reglament emprat per aquest I Campionat Social de Velocitat en Minimoto organitzat pel Moto Club Muro, hagi elaborat uns reglaments per poder-se celebrar el I Campionat de Balears de Minimotos, del qual el Moto Club Muro ja té un total de quatre proves demanades que són les següents:

• 9 de maig: Campos

• 5 de juny: Manacor

• 15 de juliol: Sa Pobla

• 1 d'agost: Llubí

És previsible que qualche moto club illenc organitzi més carreres de minimotos, però com que la Federació no ha confeccinat encara el calendari definitiu, no podem assegurar res de tot això.

Toni Pereó
Martí Perxat

Atletismo de verano

Desde el pasado mes de marzo se vienen celebrando en las pistas del Polideportivo de Pollensa las pruebas de atletismo de verano.

Muchos son los atletas de nuestra villa que participan en las diferentes pruebas obteniendo excelentes resultados.

— INICIACION MASCULINO

Jaime Busquets Tomás, vencedor en las tres pruebas celebradas.

40 m. lisos, salto de longitud y 600 m. lisos.

— INICIACION FEMENINO

• 40 m. lisos: 2.ª Cristina Ríos Socías (St. Francisco de Asís).

• 600 m. lisos: 2.º Mercè Perelló Tarragona (St. Francisco de Asís).

— BENJAMIN FEMENINO

• 60 m. lisos: 1.º Damiana Alomar Femenías (St. Francisco de Asís), 2.º Isabel M. Perelló Becerra (St. Francisco de Asís).

• Peso: 1.º María A. Mulet Vallespir (St. Francisco de Asís), 2.º María del M. Fornés Noceras (St. Francisco de Asís).

• Llargada: 1.º María A. Mulet Vallespir (St. Francisco de Asís), 2.º Damiana Alomar Femenías.

• Alzada: 1.º María A. Mulet Vallespir (St. Francisco de Asís).

• 200 m. lisos: 1.º María A. Mulet Vallespir (St. Francisco de Asís).

— BENJAMIN MASCULINO

• 60 m. lisos: 1.º Fernando Catalán Bermejo

• Peso: 1.º Jaime Alzamora Ramis

• Llargada: 2.º Fernando Catalán Bermejo

• Alzada: 1.º Fernando Catalán Bermejo

• 2.000 m. lisos: 1.º Paco Tugores Sastre (Guillem Ballester i Cerdó), 2.º Pedro Sabater Seguí.

— ALEVIN MASCULINO

• 60 m. lisos: 1.º Toni Tugores Taberner (St. Francisco de Asís).

• Llargada: 3.º Toni Tugores Taberner (St. Francisco de Asís).

• Peso: 2.º Toni Tugores Taberner (St. Francisco de Asís).

• 2.000 m. lisos: 2.º Gabriel Busquets Tomás (St. Francisco de Asís).

• Alzada: 1.º Jaime Aguiló Riera (St. Francisco de Asís).

— Alevín Femenino

• 60 m. lisos: 2.º Antonia Comas Juli (St. Francisco de Asís).

• Llargada: 1.º Marilén Ramis Pére (St. Francisco de Asís), 2.º Cati S. Ramis (St. Francisco de Asís).

• Peso: 1.º Marilén Ramis Pérez (St. Francisco de Asís), 2.º Antonia Comas Juliá (St. Francisco de Asís).

• 2.000 m. lisos: 1.º Marilén Ramis Pérez (St. Francisco de Asís), 2.º María M. Pons (St. Francisco de Asís), 3.º María del M. Quevedo Payeras (St. Francisco de

Asís).

• Alzada: 1.º Marilén Ramis Pérez (St. Francisco de Asís), 2.º María Rosa Busquets Tomás (St. Francisco de Asís).

— INFANTIL FEMENINO

Dominio absoluto en las pruebas de velocidad (80 y 150 m. lisos) de Isabel Portells Sastre, Juan M. Pujol Palau y Maciana Marimón Moragues (St. Francisco de Asís).

En las pruebas de fondo (1.000 y 3.000 m. lisos) dominio de Cati Alzamora Fornés y Francisca Picó Tugores (St. Francisco de Asís).

En las pruebas de peso y disco Antonia Fornés Noceras (St. Francisco de Asís).

— INFANTIL MASCULINO

Buena actuación de Juan Sastre Fornés, Pedro Fornés Rincón y Toni Andreu Fornés en las pruebas de 80 m. lisos, llargada y peso. Y de Miquel Pons Morro y Cristóbal Perelló Ferriol en las pruebas de fondo (1.000 y 3.000 m. lisos).

Crosman

Gabriel Orell Campomar, en el Campeonato de España Gran Fondo de Veteranos

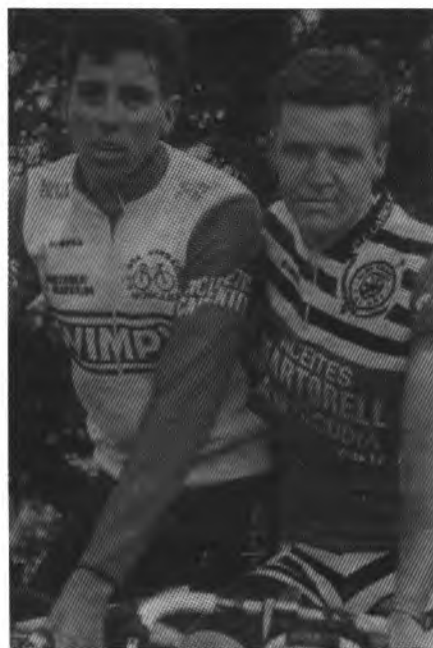

El pasado día 18 de abril, se celebró en Vigo (Galicia) el Campeonato de España Gran Fondo de Veteranos que congregó a 350 participantes.

Nuestro vecino Gabriel Orell Campomar (a) "Pollensí", de 58 años, participó en la carrera en la categoría D (participaban 40 atletas) y se clasificó en la sexta posición con un tiempo de 1'35'20.

Desde estas páginas queremos felicitar al gran atleta Gabriel Orell y animarle a que siga practicando deporte. Felicidades.

Brillant actuació d'Antoni Tauler i Miquel Àngel Cirer al Cinturó Ciclista Internacional a Mallorca

Miquel Àngel Cirer, que actualment corre com a cap de files del C.C. Caimari, va acabar el Cinturó en la dotzena posició i va aconseguir la segona en l'etapa que va acabar al Puig de Sant Salvador de Felanitx.

En la mateixa etapa, Antoni Tauler (el seu pare és murer i va esser entrevistat recentment per Algebelí) va aconseguir la victòria després de deixar darrera, juntament amb Miquel Àngel Cirer, el guanyador de la volta, el suec Michael Andersson, entrant els dos corredors mallorquins junts a la meta.

C.D. Murense

Lucha a muerte por el ascenso

El Murense va a por todas en su intento de acceder a las plazas que den posibilidad al ascenso a la Tercera División.

Desde la llegada al banquillo murero de Toni Creus, el equipo ha progresado mucho y sobre todo en Muro está jugando bastante bien, consiguiendo victorias y algunas de ellas holgadas.

Actualmente se está a dos puntos de los puestos privilegiados y se cuenta con el goleador de la categoría Jaume Martorell, con más de dos docenas de goles.

También se nota que los murenses tienen más oportunidades desde la llegada del nuevo mister y eso siempre es bueno.

Este mes no vamos a dar la clasificación a la espera que en el próximo número podamos darla definitiva y, si es posible, dar la noticia de que ha conseguido meterse en la lucha por el ascenso.

Juveniles:

Un año más se mantendrá la categoría

Año tras año éste es el equipo que más hace sufrir a la afición futbolística de Muro, por sus malos resultados y porque cada año se las ven y se las desean para poder mantener la categoría al término de la competición. Pues bien, un año más nuestros Juveniles estarán en 1.ª Regional.

Después de "ires y venires" de

entrenadores en busca de mejores resultados, al final los salvadores del equipo este año han sido Toni "Rua", que ya fue el primer entrenador de la temporada, y Salva Soberats.

La clasificación final queda como sigue:

- 1.- Petra - 14 - 8 - 4 - 2 - 29 - 15 - 20
 - 2.- España - 14 - 8 - 3 - 3 - 36 - 15 - 19
 - 3.- Sóller - 14 - 7 - 3 - 4 - 28 - 16 - 17
 - 4.- Escolar - 14 - 7 - 2 - 5 - 38 - 26 - 16
 - 5.- Alcúdia - 14 - 5 - 3 - 6 - 18 - 27 - 13
 - 6.- Murense - 14 - 4 - 4 - 6 - 19 - 23 - 12
- Descienden Felanitx y Barracar.

Cadetes:

Finalizaron la temporada clasificados en los puestos intermedios

El campeonato liguero de los Cadetes, en su primer año en la Primera Regional, tocó a su fin. Al final de la temporada el equipo ha quedado encuadrado dentro de la zona intermedia de la clasificación y si bien se empezó el campeonato con muy buenos resultados, el equipo ha aflojado un poco por la corta plantilla, aún más mermada por el infortunio de las lesiones. Este año los aficionados seguidores de los Cadetes no han disfrutado del fútbol brillante de temporadas pasadas por la mucha más competitividad en esta nueva categoría, pese a todo, los resultados obtenidos por el equipo de Toni "Fideu" se pueden considerar positivos.

Esta es la clasificación final:

- 1.- Manacor - 28 - 26 - 2 - 0 - 133 - 15 - 54
- 2.- Poblense - 28 - 19 - 4 - 5 - 96 - 27 - 42
- 8.- Murense - 28 - 9 - 7 - 12 - 43 - 46 - 25

Infantiles:

Sigue la lucha entre los cinco primeros

Ultimamente el equipo ha aflojado un poco y, es que viene arras-

trando las bajas por lesiones y viajes así como los pésimos arbitrajes que partido tras partido tiene que aguantar.

De momento, dentro de lo que cabe, ya que en principio todos queríamos el Campeonato, las cosas van bien y seguimos en los puestos de cabeza arañando para conseguir puntos.

Los chicos han notado en demasía la falta del goleador Toni Fornés, lesionado. Pronta será su recuperación y al mismo tiempo la del equipo, seguro.

Algo que se comenta es la más que probable participación de este equipo en el Torneo de Fútbol Base Villa de Muro, que por San Juan se viene celebrando cada año.

Clasificación:

- 1.- J. Sallista - 25 - 21 - 2 - 2 - 101 - 44 - 44
- 2.- Poblense - 25 - 18 - 4 - 3 - 78 - 17 - 40
- 3.- O. Manacor - 25 - 17 - 4 - 4 - 96 - 34 - 38
- 5.- Murense - 25 - 16 - 4 - 5 - 93 - 42 - 36

Benjamines:

Intratables en su feudo

El equipo Benjamín, los más pequeños, este año (el próximo ya habrá fútbol 7) se muestran intratables cuando juegan en Muro y aún no han perdido jugando como locales ni un sólo punto de los disputados, por lo que cada vez es más la gente que va a verlos y los niños juegan más alegremente siendo, según la gente que los ve, el equipo que mejor fútbol hace.

El equipo presiona mucho en el medio campo recuperando muchos balones y contraatacando aprovechando la rapidez de sus dos delanteros. Practican un fútbol vistoso y muy rápido, creando muchas ocasiones de gol. Ahora mismo están luchando por hacerse Campeones de su grupo y así va la clasificación:

- 1.- Peña Arrabal - 7 - 6 - 1 - 0 - 21 - 4 - 13
- 2.- Murense - 7 - 5 - 1 - 1 - 14 - 8 - 11

Juan José Ferrer

Naixements

Gabriel Serra Membrives - 31-3-93
Gabriel y Encarnación
Isabel Mendoza Forteza -26-3-93
Angel e Isabel

Matrimonis

27-3-93
Juan Cerdá Serra
Margarita Torrandell Moll
13-3-93
Juan Bestard Picó
Catalina Pascual Alomar
21-3-93
Jaime Estrany Mas
Juana Bibiloni Petro
6-3-93
Jaime Cladera Perelló
Magdalena Escalas Antich

Defuncions

Jaime Moragues Gual - 31-3-93
Jaime Ordinas Capó -
Bernardo Pastor Plomer - 30-3-93
Juan Quetglas Torelló - 14-4-93
María Reus Amengual - 18-4-93
Miguel Perelló Moragues - 26-4-93

Bernardo Pastor Plomer

El pasado día 30 de marzo, a la edad de 64 años, nos precedió a la vida eterna Bernardo Pastor Plomer.

Nuestra más sentida condolencia a su esposa Josefa, hijos María Inmaculada y Juan Carlos, hermanos María, Juan, Francisco, Margarita y demás familia.

DADES CLIMATOLÒGIQUES MARÇ - 1993 MURO

TEMPERATURES

Màxima : 23,6° - Dia 20
Mitjana màximes: 16,8°
Mínima : 0,0° - Dia 2
Mitjana mínimes: 6,1°
Oscil.lació màxima: 16,4° - Dia 19
Oscil.lació mínima: 1,4° - Dia 1

PRECIPITACIONS

Total mes: 5,8 l/m.
Màxima en 24 h.: 2,5 l/m. - Dia 13
Pluja apreciable: 5 dies
Pluja inapreciable: 2 dies
Vent dominant els dies de pluja:
Nord-est

*Dades facilitades per
Bartomeu Martorell Bosch*

EN VENTA 2 PLANTAS BAJAS

**C/. Guillermo Ballester y Cerdó,
15 y 17**

**MUCHAS FACILIDADES
Interés: 7'5%**

**VENDO
SOLAR DE 1.200 M.
ZONA INDUSTRIAL**

INFORMES: Juan Quetglas Perelló (a) "Sabataret"
Tels.: 851856 - 538234 (Horas de oficina)

IMPRESA
MURO